

bservant ²⁶

Jaargang 16, 14 maart 1996

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg • Redactieadres: Postbus 616, 6200 MD Maastricht • tel. 043-3883174

Inhoud

pagina 3

Aio's trekken aan de bel uit onvrede over begeleiding

pagina 5

Het nieuwe bekostigingsmodel voor de universiteiten laat op zich wachten

pagina 6

Exclusief in Observant:
Pamela Anderson!

pagina 7

De nieuwe voorzitter van de VSNU is zijn verleden bij het ministerie nog niet vergeten

pagina 8-9

Vrouwen en hun loopbaanproblemen binnen de universiteit

pagina 14

De Franse banlieues als broedplaatsen van de haat

De lange mars van het vrouwelijke personeel door de instelling, zie pagina 8-9 (foto-archief De Spaarnestad)

Visitatiecommissie trekt diepgang van basisprogramma in twijfel

Economie in Maastricht na tien jaar 'volwaardig'

Complimenten voor de nadruk op onderwijs en vaardigheden, maar gereide twijfel over de diepgang van de studie, vooral in de eerste twee jaren. Toch heeft de economische faculteit zich in tien jaar een volwaardige plaats verworven tussen de Nederlandse zusterfaculteiten. Dat vindt de visitatiecommissie, die de faculteit vorige week bezocht.

De eerste indrukken van de visitatiecommissie die de faculteit der economische wetenschappen en bedrijfskunde doorlichtte, waren hoofdzakelijk positief. Het eindniveau van de afgestudeerden is goed, liet commissievoorzitter em. prof. L. Traas (VU) meteen al bij de opening van de summier mondelinge rapportage (de schriftelijke volgt over een aantal weken, kondigde hij aan) geruststellend weten. Een volwaardige faculteit, vervolgde hij, waarin vooral de nadruk op onderwijs en onderwijskundige technologieën grote indruk maakte. "Zeer enthousiast" was de commissie over de manier waarop er hier in Maastricht wordt nagedacht over de relatie tussen leerdoelen en de bijpassende onderwijsvormen, en over de kwaliteitszorg waarmee het onderwijs omringd is. Daarnaast oogstten de training van docenten en de rol die onderwijsprestaties in het personeelsbeleid spelen, lof. Een kantteke-

ning maakte Traas wel bij het probleemgestuurde onderwijs, dat hij zeer "participatie-afhankelijk" noemde.

Ook het vaardighedenonderwijs kreeg een aparte vermelding, waarbij Traas glimlachend ("even terzijde") zinspeelde op de rol van de niet-universitaire omgeving bij het aanleren van sociale vaardigheden. Op de relatief korte weg van faculteit naar bibliotheek had men immers al drie horecagelegenheden aangetroffen, "zodat het nog een wonder mag heten dat er ooit een student de bibliotheek bereikt", grapte Traas.

Over de propedeuserendementen hoeft de faculteit zich geen zorgen te maken, meende hij: "Ze mogen dan niet zo hoog zijn als u zich zou wensen, maar ze zijn de hoogste van alle faculteiten." Die van econometrie zijn zelfs "veel hoger dan elders". Traas concludeerde daaruit dat de voorlichting aan middelbare scholieren kennelijk adequaat is geweest.

Tot vreugde van de PR-gevoeligen in deze instelling prees de commissie in warme bewoordingen het internationaliseringsbeleid van de economen. Uitgezonden studenten krijgen goede financiële voorzieningen mee, en voor het aantrekken van buitenlanders is er ruimschoots Engelstalig onderwijs voorhanden. "Het zou ons niet verbazen als u in Nederland een unieke positie inneemt", voegde Traas de glunderende faculteitsbestuurders toe.

Maar tegenover alle lof stond natuurlijk ook kritiek. Die overigens vriendelijk werd verpakt: waar de positieve punten gewoon

nog 'positief' genoemd werden, kregen de negatieve het predikaat 'aanbevelingen' mee.

Het eerste punt in deze rij, en vermoedelijk ook het zwaarst wegende, betreft de diepgang van het basisprogramma in de eerste twee jaar. Het curriculum is daar breed, maar de commissie zou graag een verdere verdieping zien in het derde jaar. De studenten begeven zich te vroeg in gespecialiseerde tracés. Nu zou dat kunnen leiden tot een grote specialistische kennis aan het eind van de studie, maar ook daarvan is geen sprake, zei Traas. Wat dus opgeofferd wordt aan 'diepte in de breedte', wordt niet teruggewonnen aan diepte in de specialisaties.

De faculteit zou meer aandacht moeten besteden aan de stages; men gaat daar te vrijblijvend mee om. De commissie vindt stages belangrijk, zei Traas, vooral omdat ze een soepele overgang naar de beroepspraktijk kunnen vormen.

Een derde kritiekpunt raakt de studiebegeleiding. In zijn algemeenheid constateert de commissie hier een "ernstig gebrek aan capaciteit", terwijl in de sfeer van de stage- en scriptiebegeleiding de coördinatoren teveel als 'poortwachter' optreden en daarmee rechtstreeks contact tussen staf en studenten belemmeren.

Ook op de afstudeertrajecten had de commissie wat aan te merken, met name op de organisatie daarvan. Teveel wordt overgelaten aan vakgroepen en secties, te weinig

(Lees verder op pagina 4)

Slimme studenten mogen jaar naar buitenland

Slimme afgestudeerden kunnen nu met een beurs van de regering een jaar aan een „topinstelling” in het buitenland gaan studeren. Minister Ritzen heeft hiervoor een fonds van een miljoen gulden in het leven geroepen. Het is de bedoeling dat ook bedrijven gaan meebetalen aan het fonds.

De minister komt hiermee tegemoet aan een motie van de Tweede Kamer. Bij de bespreking van de prestatiebeurs vonden kamerleden namelijk dat er geld vrij moest komen voor „getalenteerde” studenten om naar het buitenland te gaan. Deze studenten kunnen zo als ambassadeur voor het Nederlandse hoger onderwijs dienen.

Er worden hoge eisen gesteld aan de studenten die aanspraak willen maken op het geld. Zij moeten binnen de normale cursusduur (vier jaar) zijn afgestudeerd met gemiddeld een 8 of hoger. „Kortom, de allerbesten,” zegt een woordvoerder van het ministerie van OC en W. Het ministerie verwacht dat ongeveer vijftig studenten per jaar aanspraak maken op het fonds.

De afgestudeerden mogen de buitenlandse opleiding uitkiezen en moeten de studieplek zelf regelen. Bij de aanvraag moeten ze duidelijk maken waarom deze school zo goed is. Dat zou bijvoorbeeld aan de hand van verklaringen van een vakdeskundige kunnen. Daarnaast moeten studenten in een plan aangeven wat zij precies in het buitenland van plan zijn. Bij terugkomst in Nederland moeten de studenten een eindverslag inleveren.

Minister Ritzen wil nog overleggen met het „bedrijfsleven” over de precieze voorwaarden van de beurs. Welke bedrijven mee gaan betalen aan het fonds is nog niet bekend. Ook de hoogte van de beurs is niet bekend, wel dat het geld een gift is. De minister weet ook nog niet hoe de studenten precies geselecteerd gaan worden. De hogescholen en universiteiten kunnen zelf talentvolle studenten selecteren, maar Ritzen speelt ook met het idee om een onafhankelijke commissie hiervoor in het leven te roepen. Het is de bedoeling dat het bedrijfsleven hierin een grote rol gaat spelen.

HOP, Alice van der Plas

Aio's ontevreden over begeleiding

De begeleiding aan deze universiteit van assistenten-in-opleiding, kortweg aio's, laat te wensen over. Vooral bij de juridische faculteit is de situatie 'alarmerend'. Dat concludeert de aio-vereniging RL na een enquête onder de aio's.

De eerste resultaten van de enquête, en daarmee de ontevredenheid onder de aio's, kwamen al in oktober naar buiten. Toen bleek dat een derde van de aio's de kwaliteit van de begeleiding te laag vindt. In het definitieve verslag dat nu door de aio-vereniging is gepubliceerd zijn nu ook conclusies en aanbevelingen opgenomen. Zo meent de vereniging dat er duidelijker afspraken moeten worden gemaakt tussen aio's en begeleiders over de frequentie en de duur van de begeleidingsgesprekken. Klachten zijn er ook over de vakinhoudelijke en methodologische begeleiding, vooral tegen de tijd dat het proefschrift zijn voltooiing nadert. De vereniging meent dat men beter vooraf zou kunnen beoordelen of de begeleiders op die punten wel genoeg in hun mars hebben. Verder beveelt men aan om meer richtbaarheid te geven aan het bestaan van de aio-decaan, en diens oordeel 'meer gewicht' te geven. De vereniging geeft tevens haar oordeel over de situatie bij de afzonderlijke faculteiten. Daaruit blijkt dat de aio's bij de economische faculteit het meest tevreden zijn. Een minpuntje is dat klachten over de begeleiding onvoldoende resulteren in verbeteringen. Bij gezondheidswetenschappen blijken aio's die problemen hebben, er nauwelijks mee naar buiten te komen.

Daar zou de aio-decaan een grotere rol kunnen spelen, meent de vereniging. Slechter is het gesteld bij geneeskunde. Vorm, inhoud, duur en frequentie van de begeleidingsgesprekken oogsten daar kritiek. Bij de juridische faculteit echter (cultuurwetenschappen en algemene wetenschappen blijven buiten beeld vanwege een te lage respons) is de situatie 'rondt alarmerend', heet het in de notitie. De faculteit scoort 'op vrijwel alle fronten slecht': te weinig afspraken over vorm

en inhoud van de begeleiding, en de afspraken die wel worden gemaakt worden vaak niet nagekomen. De frequentie van de begeleiding ligt veel te laag, en wie met problemen komt ziet daar nauwelijks effect van. Grootste knelpunt echter is 'het ontbreken van methodologische vaardigheden' bij de begeleiders. Het begeleidingsbeleid van aio's bij rechten is daarom aan een grondige herziening toe, schrijft de aio-vereniging in het rapport. Opmerkelijk is overigens dat de visita-

tiecommissie die de juridische faculteit twee weken geleden aandeed, zich lovend uitliet over de opleiding van aio's, ondanks het feit dat een dergelijke opleiding feitelijk ontbreekt. Over de begeleiding van aio's zijn toen geen uitspraken gedaan. De aio-vereniging heeft op haar beurt weer geen onderzoek gedaan naar de aio-opleiding.

Wammes Bos

Snelle groei van aantal studenten leidt tot huisvestingsproblemen

Weer nieuw gebouw in Randwyck

De Rijksuniversiteit Limburg knapt door de grote toestroom van studenten op nieuw uit haar gebouwen. Daarom wil het college van bestuur voor ongeveer vijftien miljoen gulden een nieuw pand in Randwyck laten bouwen. Dat moet in 1999 klaar zijn voor gebruik.

Het gaat om een gebouw van zes lagen met zo'n zes- tot zevenduizend vierkante meter aan ruimte. Waar het precies in Randwyck komt te staan, is volgens collegevoorzitter dr. K. Ditrach nog niet beslist. Er zijn een aantal mogelijkheden: op een van de par-

keerterreinen van de Universiteitssingel 50, vlakbij de drukkerij of dicht in de buurt van het Peter Debyeplein. Netzomin is duidelijk of deze nieuwste uitbreiding het uiteindelijke onderkomen wordt van de hele 'faculteit' psychologie, of dat het juist een soort 'onderwijsgebouw' wordt; met kamers voor onderwijsgroepen van geneeskunde, gezondheidswetenschappen en psychologie. Het college van bestuur heeft over de bestemming van het pand volgende week een eerste bespreking met de psychologen, medici en gezondheidswetenschappers. Eind van dit jaar zal het definitieve besluit vallen. In 1999 moet de nieuwbouw er staan. Het is niet de bedoeling dat psychologie tot die tijd in de houten barakken

op de parkeerplaats aan de Universiteitssingel blijft zitten. Op 1 januari 1997 verhuist de 'faculteit' samen met het faculteitsbureau van geneeskunde naar de drie bovenste lagen van het Noordgebouw; een pand dat op dit moment naast het proefdiercentrum verrijst. Dat het Noordgebouw geen definitieve oplossing voor de huisvestingsproblemen is, komt niet als een verrassing. Toen vorig jaar het *RL-huisvestingsplan 1995-2000* naar buiten kwam, werd al met een nieuw pand naast het Peter Debyeplein 1 rekening gehouden. Alleen dacht men toen nog dat de eerste steen op zijn vroegst in het jaar tweeduizend zou worden gelegd.

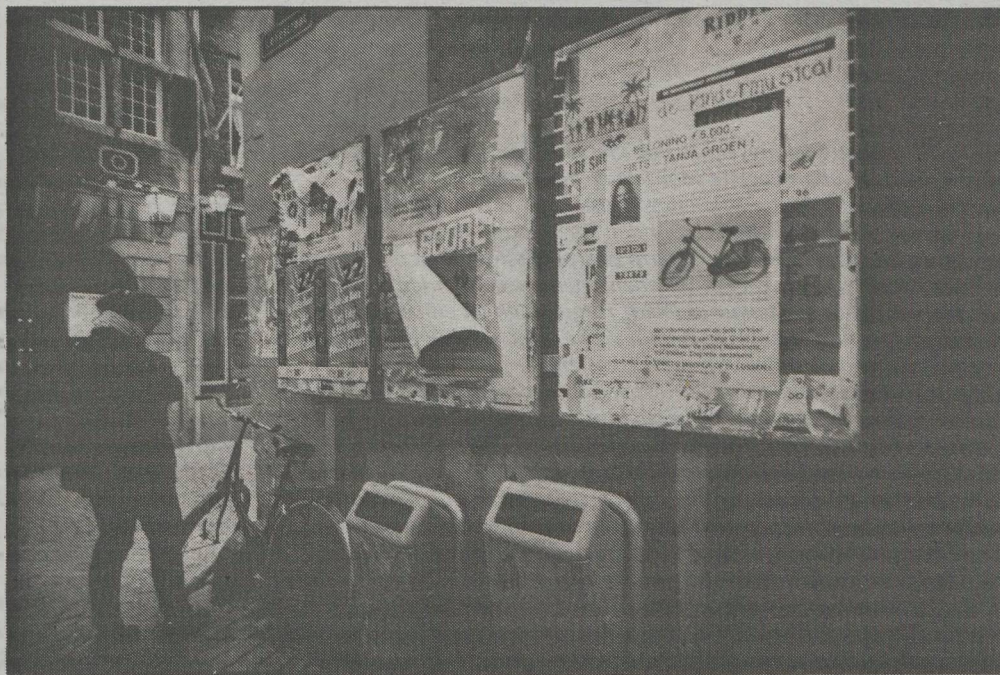
Riki Janssen

TV-producent laat affiches drukken

Speurtocht naar Tanja Groen hervat

Met een grote affiche-actie is het zoeken hervat naar Tanja Groen, de studente die in augustus 1993 spoorloos verdween. Leden van de studentenvereniging Circumflex hebben overal in de stad affiches verspreid waarop de fiets te zien is, waarmee Tanja Groen op 31 augustus 1993 na een introductie-avond bij Circumflex op weg ging naar haar kamer in Gronsveld. Zij is daar nooit aangekomen. De politie gaat ervan uit dat de 18-jarige studente, die amper drie weken in Maastricht was, door een misdrijf om het leven is gekomen.

Woordvoerder B. Peeters van de Maastrichtse politie zegt dat de draad weer is opgepakt op initiatief van de ouders van Tanja Groen en de televisiepresentator Peter R. de Vries. De maatschappij die zijn programma produceert, John de Mol Producties, draagt de kosten van de affiches, die veelvuldig zijn voorzien van de naam van De Vries. Peeters zegt dat de politie tegen die gang van zaken weinig bezwaar heeft nu de actie in goed overleg met de familie Groen en met instemming van de officier van justitie is georganiseerd: „De Vries belde ons met de vraag of wij nog aanknopingspunten hadden om opnieuw te gaan zoeken.

Affiches met (deels onjuiste) gegevens over de fiets van Tanja Groen zijn door leden van Circumflex en op kosten van de firma De Mol over de stad verspreid (foto Nelis Tutkey)

We hadden inderdaad nog iets: inder tijd hebben wij de gegevens over de fiets om tactische redenen achter de hand gehouden, anders zou een eventuele dader daardoor gealarmeerd kunnen worden. We hadden de beschrijving van de fiets, het framenummer en de gegraveerde postcode hier nog in de kast liggen. Het zou toch zonde zijn als je daar niets meer mee deed, maar eerlijk gezegd verwacht ik niet dat we hier verder mee komen." De affiches hebben enkele tientallen reacties opgeleverd, maar daar zaten volgens de politie tot nu toe geen tips

bij die aanleiding zijn tot een heropening van het onderzoek. De overduidelijke suggestie die De Vries maandagavond in zijn tv-programma deed over een man uit Geldrop, die volgens hem wel eens de moordenaar van Tanja Groen zou kunnen zijn, wordt door de Maastrichtse politie niet overgenomen. Peeters zegt dat er één keer overleg is geweest met het Eindhovense team dat de man op het spoor was gekomen na de moord op een vrouw uit Eindhoven, maar dat tijdens dat overleg niets naar voren was gekomen dat interes-

sant genoeg leek om er samen mee aan de slag te gaan. Op de nu verspreide affiches worden behalve de naam van Peter de Vries ook het framenummer en de gegraveerde postcode vermeld. De postcode is overigens onjuist, evenals het telefoonnummer van de politie. De juiste postcode is PC 1814 CG 1. Het framenummer van de fiets (van het merk Cheesetown) is 19875. Inlichtingen kunnen worden gemeld bij de politie in Maastricht, telefoon 043-690842.

Jacques Herraets

Vertrek hoofd-redacteur

De hoofdredacteur van Observant, Jacques Herraets, zal per 1 mei aanstaande het blad verlaten. Zijn vertrek hangt samen met een verschil van inzicht ter redactie over de wijze waarop Observant geleid moet worden. Herraets, die vanaf het allereerste begin in 1980 bij Observant betrokken is geweest, blijft in dienst van de universiteit. Hij zal zich op verzoek van het college van bestuur bezig gaan houden met de uitgave van een nieuw universitair magazine. Andere instellingen beschikken al langer over een dergelijke uitgave, bedoeld voor afgestudeerden en externe relaties. Over de opvolging van Herraets is nog niets bekend. (WB)

Ontevreden studenten zoeken het hogerop

Steeds meer Maastrichtse studenten die het niet eens zijn met een behaald cijfer, de gang van zaken tijdens een toets of het aantal herkansingen, kloppen aan bij het College van Beroep voor de Examens. Het lijkt erop dat de druk op studenten door de verkorte studietijd en de temporeurs zo hoog is, dat men zich niet meer zo snel bij een beslissing van de eigen facultaire examencommissie neerlegt.

Vorig academisch jaar kreeg de secretaris van het College van Beroep voor de Examens honderddertien beroepsschriften op zijn bureau. Dat waren er zestig meer dan het jaar daarvoor. De aankomend juristen klimmen van oudsher het vaakst in de pen. In het jaar 1994-1995 waren dat er 49. Ook de toekomstige medici lieten zich niet onbetuigd. Liefst veertig van hen klaagden over vaak medisch inhoudelijke kwesties: hun antwoord op sommige vragen van de voortgangstoets zou goed zijn, betoogden zij met het handboek in de hand. De gezondheidswetenschappers lijken heel wat minder ontevreden over het werk van de facultaire examencommissie. Slechts vier mensen gingen in beroep. Ook de economen bleven met veertien beroepszaken bescheiden. Meestal moet een student drie maanden op een uitspraak wachten. Maar zover komt het lang niet altijd, blijkt uit het jaarverslag. Een groot deel van de beroepszaken, vierenzeventig om precies te zijn, eindigde vorig jaar in een schikking. Daarnaast werden er drieëntwintig vroegtijdig ingetrokken. Van de vijftien die uiteindelijk overbleven en door het college zijn afgehandeld, bleken er dertien ongegrond. Slechts één klacht is gegrond verklaard.

Riki Janssen

KANDIDAATSTELLING

Voor de verkiezing van de geleding studenten van de Universiteitsraad: van 1 t/m 3 april 1996 kunt u laten zien dat democratisering nog steeds leeft.

Visitatie economie

(vervolg van pagina 1)

aan de centrale facultaire organen. Het evenwicht is zoek, meent Traas, en dat betekent dat de kwaliteitsbewaking gevaar loopt, zeker als er sprake is van wat zwakkere secties. Tenslotte vroeg voorzitter Traas nog aandacht voor wat kleinere puntjes: het uitstelgedrag van studenten bij vakken als FIS, wiskunde en statistiek, en het gebrek aan structuur in de aio-opleiding. "Maar dat wist u al, u bent er al mee bezig." Uit de eerste reacties van faculteitsbestuurders bleek geen grote ontsteltenis over de bevindingen van de commissie. De complimenten werden gretig geaccepteerd, de kritiek geïncasseerd, vooral omdat ze niet geheel nieuw is. Bestuurslid en portefeuillehouder onderwijs prof. A. van Witteloostuijn: "Het gaat veelal over dingen die we

zelf ook al gesignaleerd hebben. Het gebrek aan studiebegeleiding slaat waarschijnlijk op het feit dat er maar één studieadviseur in huis is. Het kan zijn dat studenten daarover hebben geklaagd. Maar de kritiek op de diepgang van de basisopleiding vind ik belangrijker. Ik vermoed dat men verplichte onderdelen in het doctoraal over het hoofd heeft gezien. In Tilburg zitten die bijvoorbeeld wel in de eerste twee jaar verwerkt en juist later niet meer. Wellicht is er trouwens sprake van enige inconsistentie in deze rapportage. Als het eindniveau van onze afgestudeerden goed is, wat kan dan het probleem zijn met de diepgang? Dat moeten we nog maar een nader bekijken."

Wammes Bos

Electronische leeromgeving bij Economie

De redactie van de Observant is blijkbaar niet zo bekend met automatiseringsfaciliteiten (voor de studenten) van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde (FdEWB). Deze faculteit heeft reeds kort na haar oprichting een Studenten Microcomputer Ruimte (SMR) ingericht, waar studenten de beschikking hadden over 25 Macintosh Plus computers en printfaciliteiten (1985 !). Deze voorzieningen zijn steeds verbeterd en meegegroeid met het aantal studenten tot plm. 100 computerwerkplekken, netwerkfaciliteiten (file- en printservices) etc. Een verdere groei van het aantal werkplekken is op de huidige locatie echter niet meer mogelijk. Met de komst van MAASnet is het aantal Apple computers verminderd ten gunste van pc's met een Intel-processor en een MAASnet aansluiting. Sinds introductie van de MAASnetdiensten voor medewerkers (november 1993), heeft de faculteit deze voorzieningen ook aangeboden aan de studenten in de SMR. In het najaar van 1994 zijn pc's in de computerruimten uitgerust met MS-Windows en in het kader van het Diffusieproject 2 heeft de dienst ICA in nauwe samenwerking met de FdEWB de MAASnetdiensten onder Win-

dows medio 1995 beschikbaar gesteld aan de studenten. Wie momenteel een kijkje neemt in de SMR ziet dat de elektronische leeromgeving (Netscape/Internet, E-mail en CD-ROM-faciliteiten) volledig ingeburgerd is bij de aanstaande economen. Een faculteit, die het belang van goede automatiseringsfaciliteiten voor medewerkers én studenten reeds lang geleden onderkende, doet wellicht minder aan het promoten van deze faciliteiten binnen de instelling maar richt haar energie nadrukkelijker op het in stand houden en verbeteren ervan. Dit betekent onder meer dat medio april medewerkers en studenten nog 'slechts' beschikken over pc's met een 486dx of Pentium processor, geschikt voor Windows 95. Voor de faculteitsbrede introductie van Windows 95 zijn de voorbereidingen reeds gestart, zodat volgens plan studenten en medewerkers vanaf 1 september dit grafische besturingssysteem kunnen gaan gebruiken. Door een andere, decentrale, opzet van de computervoorzieningen bij onze instelling heeft misschien de UB en andere RL-faciliteiten slechtere computervoorzieningen voor studenten dan bijvoorbeeld de universiteitsbibliotheek van Tilburg, dit geldt echter niet voor de FdEWB. De voordelen voor de studenten van een toekomstige integratie van studielandschap en computerruimte (op de huidige locatie van de stadsbibliotheek) worden onderkend zolang het huidige computervoorzieningsniveau voor economiestudenten gehandhaafd kan blijven. Bij de uitbouw van de binnenstad 'informatie-technologie-tuin' van de UB tot centrale computervoorzieningen voor alle studenten in de binnenstad, zal bovengenoemd aspect de nodige aandacht behoren te krijgen. Het gevaar bestaat dat geïntegreerde computerfaciliteiten voor studenten gebaseerd wordt op het gemiddelde niveau van de faculteiten hetgeen kan leiden tot slechtere voorzieningen (FdEWB) of hogere lasten voor de andere faculteiten.

Paul Hick,
Hoofd facultaire automatisering
FdEWB

EEN UNIEKE KANS VOOR STUDENTEN MET TALENT EN DOORZETTINGSVERMOGEN

Universiteit Nijenrode nodigt u uit om de informatiemiddag bij te wonen op **zaterdag 23 maart a.s.** van het

INTENSIEF DOCTORAAL PROGRAMMA BEDRIJFSKUNDE GENERAL MANAGEMENT/FINANCIAL MANAGEMENT

Voor inschrijving of nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met Studentenzaken, Mevrouw H. Koster. Telefoon: 0346 29 16 99; fax: 0346 29 16 00; e-mail: idp@nijenrode.nl Internet: http://www.nijenrode.nl

Na afronding van uw huidige studie kunt u in 16 maanden een doctoraal behalen in bedrijfskunde met de mogelijkheid u te specialiseren in: **General Management of Financial Management.**

De selectie voor dit intensieve, voltijdse programma is streng; alleen de besten worden toegelaten.

Tijdens de informatiemiddag kunt u kennismaken met studenten, afgestudeerden en faculteitsleden.

Universiteit Nijenrode
THE NETHERLANDS BUSINESS SCHOOL

Kwaliteit

Op 1 april aanstaande wordt de gezondheidszorg weer eens verrijkt met een nieuwe wet: de Kwaliteitswet zorginstellingen. Voor de zorgsector is dat geen verrassing. Overrompelingstactiek kan de wetgever hier niet in de schoenen geschoven worden. In sommige gevallen, zoals bij de modernisering van wetgeving op het gebied van de psychiatrie en van de beroepsuitoefening in de gezondheidszorg, kon het eerste initiatief bijna zijn zilveren jubileum vieren voordat de wet het staatsblad bereikte. Vergeleken daarmee is de doorlooptijd van de Kwaliteitswet vrij kort geweest: ongeveer vijf jaar. De Kwaliteitswet is een van eerste produkten van gezondheidszorgwetgeving, waarin zichtbaar is dat de overheid een stap terugzet als het gaat om de regulering van de samenleving. We waren gewend geraakt aan wetten van honderden artikelen, die ook nog allerlei uitvoeringsregelingen aankondigden. Verfrissend is het dan om een wet tegen te komen die in fette vijf inhoudelijke normen bevat en verder nog wat bepalingen over toezicht en sancties. De Kwaliteitswet houdt de zorginstellingen - een heel ruim begrip, want als er maar in enig georganiseerd verband zorg wordt verleend is er voor deze wet al sprake van een instelling - de volgende normen voor: u moet verantwoorde zorg leveren; dat wil zeggen dat u moet voldoen aan de behoeften van de patiënt en dat u de zorg doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht moet verlenen; u moet daarvoor de benodigde mensen en middelen in het veld brengen; u moet aan systematische kwaliteitsbewaking en -bevordering doen en tenslotte moet u van dit alles openbaar verantwoording afleggen. De kern ligt in het kwaliteitsbegrip - verantwoorde zorg - en in de operationalisatie, hoe voor de hand liggend die ook lijkt. Afstemming op de zorgvraag van de individuele patiënt heeft niet alleen te maken met zorgvuldige medische

indicatiestelling, maar ook met luisteren naar de werkelijke wensen van degene voor wie de zorg bestemd is. Het effectiviteits- en efficiëncyvereiste zijn al van oudsher aan de notie van kwaliteit verbonden. In de aanvankelijke definitie was het toppunt van professionaliteit om doeltreffende zorg te verlenen; hiermee verbonden zijn aspecten als deskundigheid, zorgvuldigheid en veiligheid. Later kwam daar de economische dimensie bij: er moet een zeker evenwicht zijn met de kosten. Tenslotte de cliëntgerichtheid, waarbij gedacht moet worden aan aspecten als de bejegening, de begeleiding, informatie- en verantwoordingsbereidheid. Het klinkt allemaal nogal vanzelfsprekend, met name als men zich daarbij de zgn. 'cure' voorstelt. Het wegnemen van een fistel of de behandeling van een hartinfarct kunnen we ons gemakkelijk voorstellen in termen van doeltreffendheid en patiëntgerichtheid. Dat kwaliteit allesbehalve simpel is valt te illustreren aan de zorg (care) voor mensen met een chronische ziekte of mensen met een verstandelijke handicap. In de maatschappelijke prioriteitstelling, zo leert ook de discussie over de Ziektewet, komen de meest kwetsbaren het gauwst onder druk te staan. Doelmatigheid krijgt da ineens een andere klank. Doeltreffendheid is in dit veld wat minder gemakkelijk in maat en getal uit te drukken. Zo bevat de Kwaliteitswet zowel voor de cure als voor de care een opdracht. In de laatste fase van de behandeling van de Kwaliteitswet in de Tweede Kamer is er fors ruimte gemaakt voor de patiënt/consument. Eerdere aandrang om deze in de Kwaliteitswet zichtbaar te maken was altijd gepareerd met het argument, dat de wet zich tot de zorgaanbieder richt en niet tot de patiënt/consument, net zo min als tot bijvoorbeeld de zorgverzekeraar; bovendien is er voor de zorgvrager een aparte medezeggenschapsregeling in de maak in de vorm van

een cliëntenraad, die - net als de ondernemingsraad namens de werknemers - een wettelijk gereguleerde vorm van inspraak krijgt. Insufficiënte argumentatie, als in aanmerking wordt genomen, dat de zorg moet voldoen aan de behoeften van de patiënt en cliëntgericht moet zijn. Nu moet de zorgaanbieder de patiënt/consument - veelal spreken we dan over patiënt/consumentenorganisaties - bij het kwaliteitsbeleid betrekken, hij moet zichtbaar maken wat wordt gedaan met resultaten van externe beoordelingen, bijvoorbeeld van cliëntzijde, en hij moet expliciteren hoe signalen uit klachten en incidenten in de patiëntenzorg voor kwaliteitsverbetering worden aangewend. Zoals al opgemerkt: voor de instellingen komt deze wet niet als een verrassing. Op grote schaal is men in de zorgsector bezig om kwaliteitssystemen op te zetten en kwaliteitsbeleid te ontwikkelen. Het lijkt erop, dat het in de zorgsector wat grondiger en concreter uitpakt dan in de universitaire wereld. Misschien een idee? Kwaliteit is verantwoord onderwijs in termen van voldoende aan de behoeften van de student, doeltreffend, doelmatig en studentgericht?

Frans van Wijmen

Ruzie over verdeling van middelen uitgesteld

De universiteiten en minister Ritzen gaan pas in de tweede helft van het jaar praten over een nieuwe manier om het overheidsgeld te verdelen. De standpunten liggen te ver uit elkaar en de zaak is te ingewikkeld voor een snelle oplossing.

De universiteiten (verenigd in de VSNU) en Ritzen overleggen over het „bekostigingsmodel“; dat zijn de regels om het overheidsgeld voor het gehele wetenschappelijk onderwijs te verdelen over de afzonderlijke universiteiten. Zowel de minister als de universiteiten zijn het erover eens dat het nu gebruikte model, het zogeheten HOBEK, niet voldoet. Ritzen wil een geheel nieuw model ontwerpen. De universiteiten zijn echter van mening dat een aangepast „HOBEK“ de knelpunten kan oplossen; Ritzen had de VSNU aanvankelijk tot 1 april de tijd gegeven om te laten zien of een aanpassing van het HOBEK aan zijn wensen kon voldoen. Omdat dat niet gelukt is, praten de beide partijen nu eerst over de verdelingsregels voor de onderwijsbegroting van 1997. Pas als daarover overeenstemming bestaat, gaat men - zonder tijdsdruk - verder praten over het model voor de komende jaren. Het belangrijkste geschilpunt is de mate waarin Ritzen met afzonderlijke universiteiten inhoudelijke afspraken kan maken. Ritzen heeft aangegeven dat hij de verdeling van het geld over de universiteiten niet louter wil baseren op kwantitatieve gegevens (zoals cijfers over studentenaantallen, promoties en dergelijke). De minister wil zich daarnaast ook de vrijheid voorbehouden om met universiteiten kwalitatieve afspraken te maken en daar gericht geld voor ter beschikking te stellen. In een notitie die hij begin februari in het overleg inbracht, gaf hij aan dat hij bijvoorbeeld wil kunnen afspreken hoeveel geld een universiteit besteedt aan de geesteswetenschappen, aan experimenten met topopleidingen of aan door hem gewenst onderzoek.

Volgens de VSNU horen zulke inhoudelijke afspraken niet thuis in een model van verdelingsregels. De vereniging vindt dat afspraken die Ritzen met een afzonderlijke universiteit maakt geen invloed hebben op de hoeveelheid geld die er voor de rest te verdelen over blijft. Dat schept onzekerheid, vinden de universiteiten; zij werken liever met eenduidige regels waarop zij in hun beleid kunnen vooruitlopen.

Als Ritzen per se geld wil kunnen besteden aan zaken waarover hij met afzonderlijke universiteiten afspraken maakt, dan moet hij daar maar een apart „stimuleringsbudget“ voor instellen, vindt de VSNU. In een van de notities die de VSNU voor het overleg heeft opgesteld, wordt gesproken over een bedrag van vijftig miljoen gulden voor zo'n stimuleringsbudget; dat zou ongeveer een procent zijn van het totale budget voor het wetenschappelijk onderwijs. Met twee andere doelstellingen van Ritzen is de VSNU het eens. Ten eerste wil Ritzen dat het budget van elke afzonderlijke universiteit minderschommelt in omvang. Ten tweede wil hij universiteiten meer belonen voor prestaties. Hij wil ze daarom een bedrag per diploma geven; op dit ogenblik betaalt hij de universiteiten nog per ingeschreven student.

Over de eerste doelstelling zijn de universiteiten uiteraard zeer te spreken. Een belangrijke oorzaak van de schommelingen in hun budget zijn de wisselende studentenaantallen. De VSNU heeft dan ook voorgesteld de universiteiten een groter deel van hun budget als „nullast“ te geven, dat wil zeggen onafhankelijk van het aantal studenten.

De universiteiten verzetten zich er niet tegen om per diploma in plaats van per ingeschreven student betaald te krijgen. Omdat ook het aantal diploma's per jaar nogal schommelt, willen zij niet afgerekend worden op de diploma's die zij in een jaar afgeven, maar op het gemiddeld aantal diploma's van enkele jaren. Dat biedt meer stabiliteit.

HOP, Hanne Obbink

Gezondheidswetenschappen commercialiseert deeltijdopleiding

Het 'master of health professions education programme' (MHPE), van de faculteit der gezondheidswetenschappen wordt voortaan op commerciële basis aangeboden, en zal alleen doorgaan met minimaal tien studenten. Dat heeft de faculteitsraad van GW vorige week besloten.

Het tweejarige programma dateert van 1992 en is bedoeld voor onderwijsgeven in de gezondheidszorg in de derde wereld, die het als een bijscholingscursus beschouwen. Het wordt grotendeels als afstandsonderwijs verzorgd. Organisatorisch geldt het als een doctorandustitel. De toestroom van studenten is echter gering, per jaar gemiddeld vijf, zodat de vraag is gerezen of het programma daarmee niet te duur is. In de eerste jaren heeft het universitaire profileringsfonds voor de kosten opgedraaid.

De problemen betreffen niet alleen de geringe animo bij studenten, maar ook bij de docenten, en vooral bij de niet-gezondheidswetenschappers onder hen. Die vormen 38% van het betrokken docenten-corps, maar krijgen geen vergoeding om-

dat de financieringssysteem daar niet in voorziet. Daarnaast klagen ook de eigen GW-docenten. Zij menen dat de vergoeding in geen verhouding staat tot het geleerde werk.

De faculteit ziet een oplossing in commercialisering van de cursus. Het collegegeld zal worden verdubbeld naar op termijn vijftienduizend gulden per jaar, en er wordt een minimum aantal student geëist. Komt er minder dan tien, dan gaat de opleiding niet door. De faculteit draagt nog tot 1998 bij met een bedrag van 80.000 gulden.

Wammes Bos

KANDIDAATSTELLING

Studenten denk eens na over een lidmaatschap van de faculteitsraad: een goede vertegenwoordiging is ook voor jullie van belang!

Universiteiten willen over twee jaar zelf salarissen kunnen vaststellen

De universiteiten willen met ingang van 1 januari 1998 zelf onderhandelen over de salarissen voor hun personeel. Ze hebben met het ministerie van Onderwijs afgesproken te zullen nagaan onder welke voorwaarden dat kan. Het ministerie wil zich echter nog niet aan een datum binden.

De gezamenlijke universiteiten, verenigd in de VSNU, zullen minister Ritzen ervan moeten overtuigen dat zij in staat zijn de salariskosten in de hand te houden, ook als zij er zelf over onderhandelen met de vakbonden. Ook wil Ritzen dat de universiteiten, voordat zij meer bevoegdheden krijgen, beter gebruik maken van de instrumenten voor personeelsbeleid die zij nu al hebben.

Op dit ogenblik bepaalt het ministerie - in onderhandeling met de vakbonden - de salarissen voor al het onderwijspersoneel. Ook over de algemene arbeidsduur wordt op het niveau van de hele onderwijssector onderhandeld. De universiteiten zelf hebben alleen iets in te brengen in de onderhandelingen over de secundaire arbeidsvoorwaarden; dat zijn zaken als aanstellings- en ontslagregelingen, toeslagen, verlof,

reiskosten en dergelijke. De VSNU en de vakbonden, zijn onlangs begonnen aan onderhandelingen daarover; die moeten resulteren in de eerste cao voor universiteiten.

Minister Ritzen heeft dit najaar overwogen elke afzonderlijke onderwijssector zelf verantwoordelijk te maken voor alle arbeidsvoorwaarden (niet alleen de secundaire, maar ook de primaire). De commissie-Van Kemenade, die hem daarover van advies diende, zag echter alleen het wetenschappelijk en het hoger beroepsonderwijs in de nabije toekomst in staat die verantwoordelijkheid te dragen.

Ritzen heeft dit standpunt overgenomen. In navolging van Van Kemenade stelde hij wel voorwaarden aan de decentralisatie van de zeggenschap over primaire arbeidsvoorwaarden. Zo moeten de universiteiten eerst de al bestaande mogelijkheden voor eigen beloningsbeleid ten volle benutten, met name met vormen van individuele beloning. Daar doen zij volgens Ritzen nog te weinig aan.

Ook de VSNU wil die kant op in de nu begonnen onderhandelingen met de vakbonden. De bonden staan sceptisch tegenover deze tendens. Zij zijn er wel voorstander van dat de universiteiten zelf met hen over salarissen en arbeidsduur gaan onderhandelen. (HOP)

Kunst en markt

Deze week is TEFAF-week. Maastricht is het centrum van de kunstminnende wereld. De schitterendste kunst is daar verzameld; meer dan 60.000 mensen komen kijken, iets minder dan 10% komt kopen. Dat zijn er nog zoveel dat de aanwezige kunsthandelaars, gezien de courante prijzen, daar een belangrijk deel van hun jaaromzet halen.

Ik ben er niet geweest, deze keer. Van vorige keren herinner ik me dat ik het altijd een uiterst vermoeiend bezoek vond; het contrast met een museum is groot, want in een museum vind je het geëxposeerde werk meestal fraai en met enige systematiek uitgesteld, op de TEFAF gaat, afgezien van wat grovere indelingen, de systematiek niet verder dan wat iedere standhouder ervan gemaakt heeft.

Ben ik dan al bij Vermeer geweest? Nee, ook niet. Toch zit in die Vermeertentoonstelling de aanleiding voor deze column. Ik ben lid van de Commissie Cultuur van de Eerste Kamer. Vorige week kwamen wij bijeen, onder meer om ons te beraden over de vraag of wij met deze commissie nog een uitstapje zouden maken. De voorzitter vroeg zich af of wij niet gezamenlijk de Vermeertentoonstelling zouden bezoeken; hij meldde in dat verband dat hij in zijn hoedanigheid van lid van de Commissie Financiën daarvoor een uitnodiging had gekregen.

Kijk, zo zit het dezer dagen in elkaar: de Commissie Financiën krijgt een uitnodiging, de Commissie Cultuur niet. Nou kan mij dat op zichzelf natuurlijk geen bal schelen, maar het geeft zo treffend de positie weer van de kunst in ons land - en, vrees ik, ook daarbuiten. Kunstenaars hebben het in onze wereld niet gemakkelijk; ze moeten sabbelen om rond te komen, maar ze doen het, omdat ze niet anders kunnen. Als je ontzettend veel geluk hebt (of talent?), dan breek je door, en dan is je kostje gekocht; dan komen opeens de Rolls Royces en de Bentleys aangezocht om hun miljoenen neer te tellen. Dan komen kunst en geld bij elkaar op een markt die onbegrijpelijk is dan welke andere markt ook: waarom drommen wij allemaal om Vermeer heen, en niet rond zijn tijdgenoot die vroeger veel populairder was dan hij? Waarom kost een kleine Rembrandt op de TEFAF een paar miljoen, en zijn meester-leerling veel minder?

Ik vind dat elke keer opnieuw vragen waar ik zelfs niet het begin van een antwoord op weet; daarom gooi ik er opnieuw een mooie fles wijn tegen aan: wie het weet mag het zeggen.

Job Cohen

P.S. Die fles van de vorige keer, die staat er nog.

Pamela Anderson op Internet

Soms is het niet moeilijk om aandacht te trekken. De aandacht vasthouden, dat is minder makkelijk. Want als dit stukje niet over borsten en billen blijkt te gaan, haakt een groot deel van de mannelijke lezers waarschijnlijk af. Luier- en maandverband-fabrikanten hebben hetzelfde probleem, sinds de komst van Internet. Via de televisie kunnen zij de mensheid dagelijks lastigvallen met ongewilde en vreselijk irritante spotjes. Natuurlijk, de televisie heeft een knop, maar welke rechtgeaarde kijkbuis-verslaafde neemt de moeite om die in te drukken voor een reclame die toch maar dertig seconden duurt. Dus zitten we met zijn allen braaf de aanprijzingen over vleugeltjes, drooghoudlaagjes, plasgootjes en handige meeneempakjes elke dag weer uit.

De Internetgebruiker laat zich echter minder snel ringeloren. Die maakt zelf wel uit of hij een web-site of een home-page meer dan één keer bezoekt. Een foto van Pamela Anderson kan wonderen doen, maar als niemand geïnteresseerd is in de produkten die zij (namens de firma) moet verkopen via de computer, heeft haar bevallige verschijning verder weinig nut in de digitale wereld. Voor de reclamemakers althans. De meeste bedrijven zullen nog maar moeilijk onder Internet uitkomen, willen zij blijven meedraaien in de immer voortdurende concurrentieslag. Zo bleek tijdens het internationale congres *A changing world*, dat AIESEC-Maastricht vorige week organiseerde. Een congres bedoeld om studenten inzicht te geven in de nieuwe ontwikkelingen die zich voordoen in de (bedrijfs)wereld: het ontstaan van grote handelsblokken, de veranderingen in de financiële wereld én de komst van de elektronische snelweg. Grote multinationals en banken zijn er al volop mee aan het experimenteren. Ze moeten wel, volgens een vertegenwoordiger van één van de grootste chemieconcerns in de wereld: toen de e-mail net was uitgevonden, was je aan de late kant als je pas na drie dagen reageerde. Vandaag de dag word je al na twee uur verontwaardigd

opgebeld of je het bericht nog niet hebt ontvangen. En het zal het waarschijnlijk niet lang meer duren voordat zakenlieden binnen drie minuten moeten reageren om een order binnen te slepen, nu er al beepers op de markt zijn die niet alleen kunnen ontvangen maar ook verzenden. Want dankzij de nieuwe mogelijkheden van de informatietechnologie gaat de handel tegenwoordig dag en nacht door. Om het allemaal bij te kunnen benen, zullen de grote bedrijven zich moeten gaan concentreren op de zaken waar ze goed in zijn. Gloeilampen bijvoorbeeld. Of luiers. De elektronische snelweg zorgt ervoor dat wereldwijd concurrenten op de loer liggen die een produkt beter, sneller en goedkoper kunnen leveren. Meer specialisatie dus, maar ook meer kansen voor kleine ondernemers die, ondanks het feit dat zij niet het geld hebben om lichamelijk de wereld rond te reizen, vanachter hun PC opdrachten kunnen binnenhalen. Niet alleen bedrijven kunnen profiteren van de nieuwe technologische vindingen. Ook particulieren hoeven binnenkort voor bepaalde diensten hun huis niet meer uit. Een bloemkool bestellen bij de groentespecialist op de hoek is er nog niet bij. Maar bankzaken doen via de computer ligt over een tijdje wel

binnen de mogelijkheden. De Rabobank ("Ieder dorp heeft een kerk, een kroeg en een Rabobank", volgens een woordvoerder van dit bedrijf) timmert op dit gebied hard aan de weg. De verwachtingen zijn dat er aan het einde van dit jaar een betalingssysteem geïntroduceerd kan worden op Internet, waarmee het mogelijk wordt om vanuit de huiskamer betalingen te doen. Voorlopig kan dit alleen nog met creditcards. Bovendien moet er nog wat aan de veiligheid gesleuteld worden. Wat betreft marketing zijn de meeste bedrijven al een stap verder. Het *world wide web* kent de meest vreemdsoortige reclamepagina's. Zo zijn er advertenties te vinden van Oil of Olaz, maar ook over de nieuwste aftershave van Hugo Boss. Ook Felix de kat, u kent hem wel van 'oeh, dat smaakt', heeft zijn eigen hoekje. En McDonalds (lach niet) bestookt de internetgebruiker met de boodschap *How to keep your family healthy (!) and safe*. Tieners met problematische pukkels kunnen met vragen terecht op de 'Clearasil-page'. *Everything you wanted to know about pimples, but were afraid to ask*.

Judith Kuijk

Kinderen van de rekening

"Het is helemaal niet zo gewoon dat je uit een warm nestje komt", realiseerde Nanette Weteling (23) zich tijdens haar stage eind vorig jaar bij de Maastrichtse rechtbank. In die periode was de zesdejaars studente Nederlands recht drie weken te vinden op de afdeling kinder- en familiezaken. Daar zag ze jonge criminelen voor de kinderrechtbank verschijnen. Vaak jongens uit gebroken gezinnen. Ouders gescheiden. Vaders en moeders verslaafd aan alcohol of drugs. Mishandelingen, scheldpartijen. De verhalen en achtergronden van de jeugdige delinquenten lieten Weteling niet onberoerd en zetten haar met beide benen op de grond: als beschermd opgevoed meisje "wel een keer ruzie, maar over het algemeen een gelukkige jeugd", werd ze geconfronteerd met kinderen die helemaal aan hun lot worden overgelaten en dag en nacht over straat zwerven. Een groepje 'foute vrienden' en ze "rollen zo de criminaliteit in, een kringetje waar ze niet uitkomen. Soms zijn ze zelf, hoe jong ook, al verslaafd aan ecstasy of speed." Zelfs kleine kinderen trof de Maastrichtse studente regelmatig aan in de rechtszaal, maar dan vaak als het onderwerp van twist. De ruzies over de voogdij liepen negen van de tien keren uit op een drama: pa en ma probeerden elkaar, met hulp van hun advocaat, ongegeneerd zwart te maken, hun spruit tussen hen in. Het belang van het kind leek voor het gemak even vergeten. De kleuters trokken zich op hun beurt weinig aan van al het gekijf. Terwijl de ouders elkaar de koppen afbeten, speelden ze rustig verder. Shockerend misschien, maar voor deze kinderen waren ruzies al doodnormaal. Bij de afdeling kinder- en familiezaken ontdekte Weteling ook welke ingrijpende gevolgen een wetswijziging kan hebben. Bij de griffie van de kinderrechtbank stopten de telefoons van de ene op de andere dag met rinkelen, toen op 1 november de nieuwe wet Ondertoezichtstelling in werking trad. Voor die tijd belden ouders en kinderen de rechter plat, omdat die toen niet alleen verantwoordelijk was voor het opleggen van deze maatregel, maar ook voor de uitvoering ervan. Een

„Het zal formeel wel beter zijn dat de rechter onafhankelijk is. Hij hoeft de beslissingen die hij zelf neemt niet meer uit te voeren. Maar of dat in belang van het kind is, weet ik niet.” (forto Nelis Tutkey)

ondertoezichtstelling is een laatste redmiddel, wanneer er gevaar is dat de gezondheid van een minderjarige wordt aangetast of dat zijn (of haar) geestelijke of zedelijke belangen gevaar lopen. Dat kan zijn als de ouders hun kind verwaarlozen of mishandelen of het gezinsleven op een andere manier in de soep dreigt te lopen. Vroeger hield de rechter toezicht op de gezinssituatie of gaf hij de ouders advies. Nu zijn zogenaamde gezinsvoogdij-instellingen (maatschappelijk werk) verantwoordelijk voor hulp aan ouders bij het opvoeden van hun kind. De rechter neemt alleen nog maar het besluit om een ondertoezichtstelling toe te passen of, in ernstige gevallen, een kind uit huis te plaatsen. Weteling wijdde in haar stageverslag een klein juridisch onderzoek aan de vraag of de oude danwel de nieuwe regeling de voorkeur verdient: "Vroeger was het informeler. Voordat er zelfs maar een probleem was, kon de rechter al bemiddelen. Nu komen mensen alleen nog maar bij de kinderrechtbank terecht als er al een conflict is. Dat vind ik een nadeel. Het zal formeel wel beter zijn dat de rechter onafhankelijk is. Hij hoeft de beslissingen die hij zelf neemt niet meer uit te voeren. Maar of dat in belang van het kind is, weet ik niet." Gelukkig gebeuren er bij familie- en kindzaken af en toe ook leuke dingen: de officiële bevestiging van een adoptie door de rechter leidt meestal tot een feestje: het aanstaande

gezin verschijnt opgedirkt in de rechtszaal en de hele familie komt mee. Na afloop van de plechtigheid, krijgt de rechter het kind op schoot en wordt er een rolletje volgeschoten.

Behalve een kleine maand bij de kinder- en familiezaken, liep de rechtenstudente ook twee weken mee met de rechter-commissaris en volgde ze één week de zittingen bij de enkelvoudige- en de meervoudige strafkamer, de strafrechter dus. Dat kijkt in de justitiële wereld was, behalve spannend, afwisselend en zelfs ontroerend, vooral erg leerzaam. Ze had al wel vaker bedacht hoe het er in die kringen aan toe zou gaan, maar een echt scherp beeld had ze daarbij nooit voor ogen. Nu ze het allemaal met eigen ogen gezien heeft, ziet ze haar mening bevestigd: "Als je iets zelf ziet, is het altijd anders dan wanneer je er over leest. Het gaat veel meer leven." Het drugsprobleem in Limburg, bijvoorbeeld. Nooit had ze gedacht dat het zo omvangrijk was. De grote aantallen junks die elke dag worden voorgeleid bij de strafzittingen, drukten haar met de neus op de feiten: "Drugscriminaliteit, de diefstallen en het handelen, maakt een groot deel uit van de zaken bij de rechtbank. Vaak zijn het hele zielege verhalen. Als ze voor de rechter staan, zijn bijna alle verslaafden vast van plan om af te kicken. En de rechters zijn bereid om samen naar oplossingen te zoeken. Er wordt echt wel

aandacht besteed aan de persoon van de verdachte. Die rechters willen ook dat het goed gaat. Maar als die junks vrijkomen en ze zien hun drugsvriendjes weer, dan vallen ze heel snel terug." Een onoplosbaar probleem, zo lijkt het: "Ik kreeg vaak het idee dat er alleen mensen vervolgd worden die handelen om in hun eigen behoefte te voorzien. Gewoon omdat het heel moeilijk is om de echte grote drugsdealers te pakken te krijgen. Die doen helemaal niets zelf, die laten alles voor zich doen. Ze worden er wel rijk van, terwijl degenen die voor de rechter komen vaak zielepieten zijn." Dat kon Weteling wel opmaken uit de dossiers die ze vóór de zittingen mocht inzien. Jammer dat de strafrechter getuigenverklaringen uit het dossier bijna altijd schriftelijk onder ogen krijgt. Getuigen worden namelijk gehoord door de rechter-commissaris. Maar een verklaring lezen of iemand verhoren maakt een heel verschil, vindt de studente: "Het is heel anders als je iemand ziet praten, ook voor de geloofwaardigheid." Getuigenverhoren zag Weteling wel bij de rechter-commissaris, net als voorgeleidingen en huiszoekingen. Die laatste worden grondig voorbereid, merkte ze. Op het politiebureau krijgen alle betrokken agenten precieze instructies die streng worden nageleefd: meteen na de inval vragen de agenten toestemming aan de bewoners om het huis te doorzoeken. De reden daarvan wordt duidelijk uitgelegd. Als de mensen geen toestemming willen geven, gebeurt de huiszoeking onder toezicht van de rechter-commissaris. "Ik vond dat hij die mensen heel correct behandelde. In zo'n situatie zijn ze toch in paniek." Maar ondanks dat, en het feit dat die invallen om zes uur 's ochtends best wel spannend waren, heeft Weteling er gemengde gevoelens over: "Die mensen worden uit hun bed gelicht. Ik weet dat het criminelen zijn, maar het is zo'n enorme schending van de privacy. Je krijgt toch medelijden met ze. Moet je je voorstellen dat je 's morgens in je bed ligt en dat er dan ineens een heel leger agenten voor je staat. Kleren aan en meekomen. Soms hebben die mensen kinderen die tussen alles doorlopen en gewoon op tijd naar school moeten." De blik in de keuken van de rechterlijke macht is Weteling goed bevallen, vooral het werk van de kinderrechtbank: "Je bent bezig om mensen te helpen en je ziet snel resultaat." Toch twijfelt ze nog over een carrière bij de 'zittende magistratuur'. Want de weg naar de rechterszetel is hard en moeilijk: "De selectieprocedure voor de opleiding tot gerechtelijke ambtenaar is zwaar. Maar ik ga het wel proberen."

Judith Kuijk

„De universiteiten voeren hun taken uit en krijgen daar het afgesproken bedrag voor. *That's it.*”

De verhouding tussen overheid en universiteiten is niet best. Maar Rien Meijerink, sinds december voorzitter van de vereniging van universiteiten VSNU, ziet het wel voor zich. Als de overheid ervoor zorgt dat er geen „gedoe” ontstaat over geld en de universiteiten ophouden met „geharrewar”, dan kan er misschien moois en simpels ontstaan: een zakelijke relatie tussen de overheid en de universiteiten: „That's it.”

De nieuwe voorzitter moest iemand zijn die achter de schermen zou blijven, vonden de universiteiten. Iemand die hun invloed in politiek Den Haag en aan het ministerie van Onderwijs kon vergroten, maar van wie ze zelf geen last hadden. Zo iemand dachten ze gevonden te hebben in prof. drs. M.H. Meijerink.

Dat zou wel eens anders kunnen uitpakken. Meijerink (52) was de afgelopen vijf jaar de hoogste ambtenaar aan het ministerie van Onderwijs. Met de universiteiten hield hij zich in die hoedanigheid niet diepgaand bezig, maar hij deed er wel uitgesproken ideeën op over de verhouding tussen overheid en onderwijsveld. En, zegt hij, „ik denk dat ik daarover met Ritzen niet fundamenteel van mening verschil.”

Nu hoeven de universiteiten daar niet meteen van te schrikken. Maar de gedachten van Meijerink gaan verder dan wat past bij de bescheiden rol die men volgens de profielschets voor de nieuwe VSNU-voorzitter in gedachten had. Tot nu toe was de VSNU nooit meer dan de grootste gemeene deler van de afzonderlijke universiteiten; met Meijerink is wellicht een voorzitter aangetrede die af en toe een eindje voor de troepen uit zal lopen.

Wat Meijerink voor ogen heeft als het gaat om de verhouding tussen overheid en universiteiten, is een „opdrachtgever-opdrachtnemer-relatie”. Hij legt uit wat hij daarmee bedoelt: „De overheid en de universiteiten leggen in een contract vast wat er van de universiteiten wordt verwacht. Er worden afspraken gemaakt over prestaties, leveringsvoorwaarden en verantwoording. De universiteiten voeren hun taken uit en krijgen daar het afgesproken bedrag voor. En that's it. Dat moet de kern zijn van een nieuwe verhouding tussen overheid en universiteiten.”

Veel wettelijke regels die nu gelden, worden zo simpelweg overbodig, denkt Meijerink. Het contract dat ervoor in de plaats komt, biedt meer zelfstandigheid, want behalve „resultaatgerichte afspraken” hoeft er weinig in vastgelegd te worden; geen details over de besteding van het geld, geen regels over de inhoud van het onderwijs enzovoorts.

Dat klinkt als een wilde droom, maar volgens Meijerink is er in Den Haag en omstreken best steun te vinden voor de gedachte dat de universiteiten zelfstandiger moeten worden. „Maar wat je ook veel hoort, is: ja, maar inhoudelijk moeten we wel een flinke vinger in de pap houden. Die wens vind ik op zichzelf niet zo gek. Denk aan de geesteswetenschappen. De politiek maakt zich zorgen over de afkalving daarvan en zoekt naar methoden dit gebied veilig te stellen. Men ziet dat als een overheidstaak; men betaalt ervoor en wil dus zorgen dat dat geld terecht komt waar men het hebben wil.

„Dat vind ik begrijpelijk. Maar de universiteiten moeten de ruimte krijgen om zelf orde op zaken te stellen. Dat moet de lijn zijn: als de politiek iets wil, moet zij de richting aangeven en het vervolgens aan de universiteiten overlaten dat op te knappen. De universiteiten moeten zich dan wel iets gelegen laten liggen aan de wensen van de politiek.”

Zo'n samenspel van overheid en universiteiten veronderstelt een wederzijds begrip, erkent Meijerink, maar in plaats daar-

VSNU-voorzitter Meijerink: „Er hangt de universiteiten nog steeds van alles boven het hoofd, maar we mogen we er nu van uitgaan dat het budget van de universiteiten voor de komende jaren vastligt, en dat we gevrijwaard blijven van allerlei gedoe.” (foto Bram den Hollander)

van is er geharrewar en wantrouwen. „In die sfeer staat de politiek gauw klaar met opdrachten: wij willen dat en dat, en u moet dat zus en zo doen.”

Een voorbeeld is het studeerbaarheidsfonds; de overheid wilde de kwaliteit van het hoger onderwijs bevorderen, maakte geld vrij en stelde een wet, regels en procedures vast waaraan de universiteiten moesten voldoen. Meijerink: „Dat past niet in een zuivere verhouding tussen overheid en universiteit. Die wordt er nodeloos ingewikkeld van. Wat de overheid wil, is geen onzin, maar daar zijn betere methoden voor.”

Het moet anders, en Meijerink denkt dat dat ook kan. „Een voorwaarde is dat het klimaat tussen overheid en universiteit verandert. Dat wordt al jaren beheerst door geldgebrek, de oorzaak van een voortdurende anti-stemming tegen de politiek. Er hangt de universiteiten nog steeds van alles boven het hoofd, maar we mogen we er nu van uitgaan dat het budget van de universiteiten voor de komende jaren vastligt, en dat we gevrijwaard blijven van allerlei gedoe.”

Meijerink ziet in de nabije toekomst een aantal testcases die moeten uitwijzen of er zo'n nieuw „understanding” kan groeien. Een ervan is het aanbod aan opleidingen: de overheid wil dat dat geordend en beperkt wordt, maar heeft het vooralsnog aan de universiteiten overgelaten om dat te regelen. Die hebben dat al eerder geprobeerd - vergeefs. Maar de kans dat de VSNU-werkgroep die zich er nu over buigt meer succes zal hebben, is volgens Meijerink groter.

„De universiteiten zien nu het belang van deze wens in. En er is nog iets anders: het bekostigingsmodel. In het huidige model is het budget van een universiteit sterk afhankelijk van het studentenaantal. Dat gaat veranderen, en dat scheelt veel in deze discussie. Want het belang dat universiteiten hebben bij nieuwe opleidingen was vaak vooral dat zij er studenten mee wilden trekken, en dat belang valt weg.”

Discussiestof

Met het bekostigingsmodel heeft Meijerink een onderwerp aangeroerd dat zijn bijzondere aandacht heeft; het biedt belangrijke „aangrijpingspunten” voor de nieuwe verhouding tussen overheid en universiteiten. Minister Ritzen en de VSNU overleggen momenteel over een nieuw model, omdat het huidige model, het zogeheten „HOBEK”, niet volledig voldoet. De minister wil een heel nieuw systeem; de universiteiten zijn van mening dat een aan-

gepast „HOBEK” genoeg soelaas biedt. „Er wordt binnen de VSNU erg vanuit het HOBEK geredeneerd”, zegt Meijerink. „Dat is logisch, want het is er nog maar drie jaar en wordt door de universiteiten als een belangrijke verbetering ervaren.”

Maar Meijerink maakt er geen geheim van dat hij zelf - net als Ritzen - voorstander is van een ingrijpende herziening van het model. „Ik wil in het najaar ruimte creëren voor een fundamenteel gesprek daarover. De vraag is”, legt hij uit, „wordt het bekostigingsmodel het grote sturingsinstrument voor de overheid, dat veel andere instrumenten overbodig maakt, of wordt het een van de vele instrumenten waarmee de politiek de universiteiten aanstuurt?”

De voorkeur van Meijerink zelf laat zich raden, maar, zegt hij, „ik vermoed dat we hier wel wat stof tot discussie hebben.” Niet alleen met zijn achterban trouwens, de afzonderlijke universiteiten, maar ook met de minister. Als secretaris-generaal filosofeerde Meijerink er wel eens over met Ritzen. „Ik heb het gevoel”, zegt hij voorzichtig, „dat ik met Jo fundamenteel niet van mening verschil. Alleen, hij zal ervoor pleiten dat er ruimte blijft voor specifieke wensen vanuit het ministerie of vanuit de politiek.”

Tussenstap

Ook het wetsvoorstel voor de modernisering van de bestuursstructuur (kortweg „MUB”) bezieet Meijerink vooral in het licht van de veranderende verhouding tussen overheid en universiteit. „Ik vind het een belangrijke en noodzakelijke tussenstap”, zegt hij. „Het werkt toe, vanuit de structuur die we nu hebben, naar een situatie waarin universiteiten meer formele zelfstandigheid hebben.”

Omdat de verhouding tussen overheid en universiteit zich verder zal ontwikkelen, zal de nieuwe wet niet het eeuwige leven hebben, zegt Meijerink. Een jaar of vijf geeft hij hem. „De wet kan een tijdje helpen. Daarna zal de verhouding verder uitgekristalliseerd zijn en zal een nieuwe wet nodig zijn.”

Het overgangskarakter van de MUB herkent Meijerink met name in de raad van toezicht die volgens het wetsvoorstel het bestuur van de universiteit moet controleren. „De leden van die raad kunnen gezien worden als de handlangers van de minister. Dat is prima voor de komende jaren, maar het heeft niet de toekomst. In een opdrachtgever-opdrachtnemer-relatie past zo'n raad niet. Als je wilt sturen via de lijn van heldere afspraken, dan moet er daarnaast niet ook een gezagslijn bestaan.

Maar zo'n opdrachtgever-opdrachtnemer-relatie is iets heel anders dan de relatie die nu de basis van de MUB is. Vandaar dat ik zeg: een tussenstap.”

Meijerink denkt dat de universiteiten niet alleen in hun relatie met de overheid, maar ook intern goed uit de voeten kunnen met de MUB. „Er zijn ingrijpende veranderingen nodig in het werkpakket van de universiteit. Dat kun je je laten opleggen door de overheid; dan hoeft je zelf niets af te wegen geen besluit te nemen. Maar van die verhoudingen willen we juist af, en dan is het lastig als het bestuur ontkracht wordt door diffuse weerstand van het personeel. Dan wordt het plakjes snijden in plaats van strategisch beleid.”

Grens

Zelfs de studiefinanciering ziet Meijerink als onderdeel van de „instrumentendiscussie”. „Het huidige stelsel is zodanig afgekalfd dat het - zeg ik met enige overdrijving - zijn functie verloren heeft. Het is al lang niet meer wat het beoogde te zijn, namelijk een financiering van de studie. Met een basisbeurs kan een student misschien net z'n huur betalen. Daarnaast is het door de prestatiebeurs ook gekoppeld aan studieduur en -tempo. Het stelsel is - en nu overdrijf ik niet - een selectieinstrument geworden. Kijk ook naar de aanmeldingscijfers: blijkbaar laat men zich door de beperkingen in de studiefinanciering ervan weerhouden te gaan studeren.

„Ritzen heeft een fundamentele discussie over het stelsel aangekondigd. Maar als je hem vraagt: hoe moet het verder de komende jaren?, dan zegt hij waarschijnlijk: houden wat we nu hebben en dat een paar jaar praktiseren. Hij vindt dat het stelsel nog genoeg positieve trekken heeft.

„Ik heb de wijsheid zeker niet in pacht, maar ik heb toch het gevoel dat we een grens zijn overgegaan. Daarom is het goed dat die fundamentele discussie er komt. Die zal ingewikkeld zijn, want het gaat ook om de hele sturingsdiscussie. Studiefinanciering is een van de methoden waarmee de overheid greep houdt op het hoger onderwijs. Men probeert met de studiefinanciering bijvoorbeeld te bereiken dat studenten hard studeren. Maar daar zijn andere incentives voor te bedenken. Als je de universiteiten daar instrumenten voor krijgt, kan de studiefinanciering een stuk eenvoudiger.”

HOP, Hanne Obbink en Frank Steenkamp

Ook een secretaresse heeft recht op een carrière

"Als puber dacht ik altijd: als je maar heel hard werkt en goed je best doet, dan komt die goede baan er vanzelf." Inmiddels is Karin (41 jaar en sinds 1988 als onderwijsassistent verbonden aan de Rijksuniversiteit Limburg) een stuk wijzer. Ze komt niet verder, ondanks dat ze haar studie aan de Open Universiteit bijna heeft afgerond en lid is geworden van de medezeggenschapscommissie. De streep die er tussen het wetenschappelijk personeel en het ondersteunend- en beheerspersoneel (OBP) is getrokken, blijkt dik en niet te overbruggen. 'Klagen' bij haar baas helpt niet. "Ik vertelde laatst dat ik me soms vervelde, het werk is zo'n routine geworden. Toen werd er bijna meteen aan mijn motivatie getwijfeld."

Haar collega Irma, 46 en al jaren vakgroeps-secretaresse, kan over dit alles meepraten. "Ik werk met iemand samen die graag dingen aan mij overlaat, dat vind ik heerlijk. Ik organiseer veel, beheer de financiën, maar mijn salarisschaal blijft zes. Waarom? Ik mag dan wel al het werk doen, maar ik ben niet degene die de eindverantwoordelijkheid heeft, krijg ik steeds te horen. Op dat punt ketst iedere salarisverhoging keer op keer af. Met die reutelkont van P&O wil ik dan ook niets meer te maken hebben. Van hem krijg ik geen enkele support." Verhalen, letterlijk uit het leven van het vrouwelijk OBP van de RL gegrepen. Afgelopen woensdag werden ze door actrice Joanna van Kaam tijdens het symposium *Loopbaanproblematiek van vrouwen* verteld. De redelijk volle 'blauwe zaal' aan de Universiteitssingel 50, voor het grootste deel gevuld met secretaresses, administratieve medewerkers en onderwijs- en onderzoeksassistenten, reageerde enthousiast. De organisator van de middag, de medezeggenschapscommissie van de faculteit der gezondheidswetenschappen, zal niet anders verwachten hebben. Het was immers dezelfde commissie die in 1994 niet alleen het gemopper en de onvrede onder het vrouwelijk OBP opving, maar dat ook serieus nam en een onderzoek instelde.

Dead-end functie

Vraag je mensen of ze hogerop willen, dan zegt iedereen 'ja', vertelde dr. Peter Janssen, universitair docent bij de vakgroep medische psychologie van de RL, vorige

week. Maar lang niet iedereen krijgt de kans om een volgende stap op de carrière-ladder te zetten. Natuurlijk zijn er mensen die niet capabel zijn. Maar er is veel meer aan de hand, zeker als het om het vrouwelijk OBP gaat. Secretaresses, maar ook onderwijs- en onderzoeksassistenten op de verschillende universiteiten, zitten vaak op een zogenaamde *dead-end* functie. Overstappen naar een betere baan binnen de instelling is voor de meesten niet weggelegd; ook al hebben ze flink wat werkervaring opgedaan en zijn ze bereid om hun kennis via een cursus bij te spijkeren. Het bureau dat ze bij binnenkomst krijgen toegewezen, blijkt het maximaal haalbare. Net zoals de salarisschaal waarin ze toen werden geplaatst. De oorzaak? Janssen somt er een heleboel op: een organisatie die klein is of een platte structuur heeft, zal weinig 'vervolgfuncties' in huis hebben. Dan is het dus al praktisch onmogelijk om door te stromen. Daarnaast ontberen veel bedrijven een loopbaanbeleid en is er vaak ook geen cultuur waarin het normaal is dat secretaresses naar betere banen doortoten. Maar ook de directe baas kan een belemmerende factor zijn. "Er zijn chefs die het allemaal niet interesseert. Je hebt er ook die niet weten hoe ze bijvoorbeeld een functioneringsgesprek moeten aanpakken. En dat is toch het moment waarop de loopbaan aan de orde moet komen. Andere chefs voelen zich bedreigd, zeker als de persoon in kwestie vlak onder hem zit." De medewerker zal echter ook de hand in eigen boezem moeten steken, meent Peters. Wie blijft afwachten, weinig zin heeft om door bijscholing in de toekomst te investeren, nooit buiten de deur kijkt en sterk gebonden is aan de regio, moet ook niet raar opkijken als het salaris maar niet omhoog wil en die nieuwe baan niet voor het oprapen ligt. Wat de oorzaken ook mogen zijn, de problemen zijn er vaak niet minder om: conflicten, geestelijke en lichamelijke klachten, hoger ziekteverzuim, teruglopende prestaties, verminderde inzet en een algemene ontevredenheid.

Gemopper

Problemen en klachten die de medewerkers van gezondheidswetenschappen in meerdere of mindere mate herkennen, zo blijkt uit de onderzoeksrapportage *Loopbaanproblematiek van vrouwelijk, niet-wetenschappelijk personeel*; uitgevoerd in

opdracht van de MC. Al heeft degene die nog maar pas in dienst is en nog niet aan de top van de salarisschaal zit, het natuurlijk heel wat makkelijker dan de collega die al vijf tot tien jaar in dienst is en al tijden aan het einde van de schaal zit. Los van de onderlinge verschillen tussen het vrouwelijke OBP ontdekten de drie onderzoekers, dr. Peter Janssen, drs. Kristel Logghe en drs. Annelies van der Horst, dat 85 procent van alle ondervraagden nauwelijks nog gelooft in een promotie. En dat terwijl zeventig procent graag een hogere functie zou willen hebben. Daarnaast vindt een kwart van de ondervraagden de huidige baan niet meer uitdagend en kijkt dertig procent van de hele groep regelmatig uit naar een andere functie.

Al het gemopper en al de ergernis hebben de medewerkers zeker niet alleen aan zichzelf te danken. Integendeel, de vrouwen zijn over het algemeen bereid in een aantrekkelijke functie te investeren, vertelden ze de onderzoekers. Bijna iedereen zou 'ja' zeggen tegen een aanvullende opleiding wanneer die tenminste in werktijd gevolgd kan worden. Gaat het echter om een cursus in de avonden, dan blijkt de animo wat minder. Driekwart van de ondervraagden is daarvoor te porren. Betekent een betere baan tegelijkertijd ook een kleinere aanstelling, of andere werktijden of het volgen van een opleiding op eigen kosten, dan wil nog maar minder dan de helft aan een 'nieuwe uitdaging' beginnen.

Verveling

Inzet van de betrokken vrouwen is dus een vereiste; maar dat was voor geen enkele bezoeker van het symposium nieuws. Evenmin was het een verrassing dat de universiteiten in de ogen van de verschillende sprekers een grote rol kunnen spelen in de verbetering van hun positie. Sommige instellingen, zoals de Rijksuniversiteit Leiden en de Technische Universiteit Delft, hebben de daad al bij het woord gevoegd en zijn volgens de drie onderzoekers een voorbeeld voor de Maastrichtse universiteit. In Delft en Leiden neemt men bijvoorbeeld geen overgekwalificeerde vrouwen meer in dienst omdat juist bij hen de verveling snel toeslaat. Verder vertelt de personeelsconsulent al tijdens het sollicitatiegesprek wat de doorgroei mogelijkheden voor de betrokken medewerkers zijn. Ook dat kan toekomstige frustraties beperken. En een functioneringsgesprek waarin de loopbaanwensen uitdrukkelijk op de agenda staan, is bij hen ook regel. Iets wat het vrouwelijk OBP van gezondheidswetenschappen nog te vaak ontbeert, zo blijkt uit het onderzoek.

In Leiden is het niet bij deze acties gebleven. Daar doet het universitaire mobiliteitscentrum dat eind 1993 het licht zag, ook zaken voor het vrouwelijk OBP. Het centrum adviseert over cursussen, helpt bij sollicitaties en is sinds een half jaar ook bezig met interim functievervulling. Dat laatste, die *job-rotation*, zou volgens het onderzoeksrapport ook goed binnen gezondheidswetenschappen kunnen werken. Ook het project 'Vrouw en loopbaan' dat onlangs aan de RL is gestart, kan, zo menen Logghe, Janssen en Van der Horst, de mobiliteit van het vrouwelijk OBP vergroten. Het geeft mensen immers de kans om na een grondig onderzoek naar de eigen mogelijkheden een tijdje op een andere plek werkervaring op te doen. Daarnaast is een cursus loopbaanplanning die zicht geeft op datgene wat vrouwen willen en via welke stappen ze dat kunnen bereiken, ook geen overbodige luxe.

Warm onthaal

Als laatste pleiten de drie onderzoekers voor de zogenaamde "langere functiereksen"; vervolgfuncties waarnaar het vrouwelijk OBP kan doorgroeien, als zij tenminste over de juiste ervaring, capaciteiten en scholing beschikt. Voor secreta-

(Foto-archief De Spaarnestad)

Het schiet niet op met de mobiliteit van het personeel

Flexi-mobi? Nog steeds niet van gehoord? Nee waarschijnlijk. Want om nu te zeggen dat het denken over personeelsmobiliteit aan deze universiteit een hoge vlucht genomen heeft, dat zou toch echt overdreven zijn. Ondanks project- en werkgroepen, een speciale editie van het interne prachtblad Intercom, en publiciteit in Observant. Vorig jaar rond deze tijd lagen er een nota en veel goede voornemens. Wat is er in het afgelopen jaar eigenlijk gebeurd?

"Bitter weinig? Zo zou ik het niet formuleren. Maar er is niet veel gedaan, dat is waar." Zoveel wil vicerector prof. Hans Philipsen nog wel erkennen. Toch is er wel wat gebeurd, maar niet zoveel als de bedoeling was en ook niet allemaal voor iedereen even zichtbaar, zegt hij. Het begin van de bestuurlijke bemoeienis met kwesties als flexibiliteit en mobiliteit van het personeel dateren we voor het gemak even op 10 mei 1994. Op die dag installeerde het college van bestuur een projectgroep Flexibiliteit en Mobiliteit, in de wandeling al snel tot flexi-mobi afgekort. De opdracht luidde, kort samengevat: maak een analyse van de 'door- en uitstroom' van medewerkers, vooral tegen de achtergrond van de wachtgeld- en uitkeringsverplichtingen die de universiteit heeft en nog zal krijgen. Doe vervolgens voorstellen over loopbaanbeleid, flexibiliteit en mobiliteit per doelgroep. Een klein jaar later lag er een rapport, dat duidelijk maakte dat het vaste personeel in deze instelling wel heel erg vast op zijn stoel zit, dat doorstroming moeizaam verloopt, en dat er behoefte is aan 'Human Talent Management'. Het rapport eindigde met een actieplan, waarin vele gedetailleerde aanbevelingen werden gedaan. En vervolgens? Vervolgens helaas niet zo heel veel. De dienst P&O, tegenwoordig weer PZ, die een sleutelrol zou moeten vervullen in het aanjagen van allerlei activiteiten, heeft het afgelopen jaar zoveel interne problemen gehad dat er wat werk is blijven liggen. Er waren vacatures, de dienst werd gereorganiseerd en vocht een bitter conflict uit over de plaats van de personeelsconsulenten, en met de werving van een nieuw diensthoofd schoot het ook niet op. Ondertussen eisten de wachtgeldproblematiek en een nieuw rechtspositiereglement veel aandacht op. "Men heeft het dus druk gehad", zegt Philipsen.

Geen prioriteit

Ook in de beheerseenheden, de faculteiten en diensten, is mobiliteit het afgelopen jaar niet direct een prioriteit geweest. Behalve dan bij gezondheidswetenschappen, waar men noodgedwongen een reorganisatie heeft ingezet en daarvoor zelfs een facultair mobiliteitsbureau heeft opgericht. Daarover straks meer. Maar als het goed is zal binnenkort de zaak weer op de rails worden gezet, leert navraag bij Philipsen en bij Annelies van der Horst, beleidsmedewerker bij PZ. De dienst gaat eind deze maand onder externe leiding intensief het onderwerp bespreken, vervolgens zal de instelling een impuls moeten krijgen. Er komt iemand bij PZ die zich met de centrale vacaturemelding gaat bezighouden, kondigt Philipsen aan. Dat zal het zicht op interne mogelijkheden moeten verruimen, want tot nog toe is dat in ieder geval onvolledig. Verder acht hij het "wenselijk" dat er structureel aan loopbaan-assessment wordt gedaan: elke medewerker krijgt dan eens in de zoveel tijd een gesprek waarin de carrière, wensen en mogelijkheden ter sprake komen. Het collegebesluit van afgelopen zomer dat men zich in eerste instantie op de mobiliteit van het vaste wetenschappelijk personeel gaat

richten, zal nu eindelijk worden geëffectueerd. En er valt met Philipsen te praten over de oprichting van een permanent universitair mobiliteitsbureau, laat hij weten. Intussen is ook de medische faculteit van plan het onderwerp op de agenda te plaatsen, meldt directeur Edward Steur. Dit in het kader van een conferentie over Human Resource-beleid, die eind dit jaar zal moeten plaatsvinden. Eerder al, in half mei, is er een gesprek gepland met de vakgroepsvoorzitters, waarin die het consigne zullen krijgen om loopbaangesprekken met hun medewerkers te gaan voeren. Maar niet elke faculteit ziet bp dit terrein mogelijkheden. Bij cultuurwetenschappen bijvoorbeeld ligt het onderwerp mobiliteit moeilijk, althans bij het wp. De arbeidsmarkt voor historici, filosofen en leterkundigen, om een paar van de aanwezige disciplines te noemen, is immers verre van florissant. En de leeftijdsopbouw van het personeel geeft evenmin aanleiding tot mobiliteitsstrategieën. "We hebben een goede club aangetrokken, en ongeveer 90% is nu tussen de 40 en de 46 jaar. Die zitten er nog wel even. Ik denk dat we hier met zijn allen oud zullen worden", voerspelt directeur Ben van Wersch.

Oude stek

Wat wel het afgelopen jaar van de grond is gekomen, is LIFT, vertelt Annelies van der Horst. LIFT staat voor Limburgs Interim Functievervullings-Traject. Een samenwerkingsproject tussen een aantal grotere Limburgse werkgevers, onder wie de RL, om mensen in staat te stellen zo nu en dan eens buiten de deur te kijken zonder risico op het verlies van hun arbeidsplaats. Bij interim functievervulling kan iemand tegen dezelfde arbeidsvoorwaarden bij een partner in het project gaan werken in een tijdelijke baan, om na afloop daarvan desgewenst weer terug te keren op de (vaste) oude stek.

De partners zijn instellingen als de Open Universiteit, het ABP, en gemeentelijke en provinciale overheden. In de praktijk blijken ook andere werkgevers (vooral (semi-)overheid) in het systeem mee te draaien, zoals het CBS, een aantal belastingdiensten en het ministerie van defensie. Met hen wordt momenteel onderhandeld over formele toetreding, zodat ze ook in de kosten van het centrale LIFT-bureau kunnen bijdragen. In de tien maanden van het bestaan van het project zijn er 94 kandidaten aangemeld, 23 vacatures beschikbaar gekomen, en 14 kandidaten geplaatst. Vooral bij het ABP en de gemeente Maastricht blijkt de animo groot: 50, respectievelijk 25 mensen daar wilden het wel eens elders proberen. En ook bij de ontvangende partijen is bijvoorbeeld het ABP goed vertegenwoordigd. Hoewel er te twisten valt over de score van 14 geplaatste kandidaten, valt één ding vooral op: als LIFT al succesvol mag heten, dan ligt dat in ieder geval niet aan de Rijksuniversiteit Limburg. De RL meldde vijf kandidaten aan, en twee vacatures. En ze was bij geen enkele succesvolle bemiddeling betrokken.

IF leeft dus niet aan de universiteit, concludeert ook Van der Horst. Mensen melden zich wel als kandidaat, maar veelal betreft het dan medewerkers met een tijdelijk dienstverband, en daar is het allemaal weer niet voor bedoeld. Je wordt immers geacht een terugkeergarantie te krijgen. Verder zijn niet alle bazen even IF-minded. Logisch wellicht, want men raakt iemand tijdelijk kwijt die dan weer vervangen moet worden. Dat is vooral lastig. Het college van bestuur oefent overigens wel druk uit ingeval een weigerachtige baas een medewerker die zijn horizon wil verbreden, niet wil laten gaan. Maar tot op heden heeft het allemaal erg weinig zoden aan de dijk gezet, erkent Van der Horst. Het IF-beleid moet dus nog even worden ingelazen. Op dit moment denkt men erover na om tijdelijke functies die korter dan een jaar duren, volgens het IF-systeem intern aan te bieden. Dat opent

de mogelijkheid om de vaste baan een poosje vaarwel te zeggen en elders in deze universiteit te gaan werken. Vooral voor het OBP (zie de pagina hiernaast) geeft dat wellicht enige ruimte, hoopt Van der Horst.

Mobiliteitsbureau

Niet als LIFT werkt ook het mobiliteitsbureau van de faculteit der gezondheidswetenschappen nu bijna een jaar. Opgericht om de met ontslag bedreigde medewerkers zo vlot en goed mogelijk elders aan een baan te helpen, blijkt echter de grootste vraag naar de diensten van het bureau van anderen te komen, vertelt Joke Waalwijk, een van de twee 'jobsearchers' die het bureau afwisselend maar permanent bemensen. Tot nu toe hebben 63 medewerkers zich ingeschreven, van wie er slechts twaalf werkelijk tot de bedreigde categorie (beëindiging van de vaste aanstelling) behoorden. Vijf van die laatsten zijn met behulp van het mobiliteitsbureau elders onder dak geraakt, in een volledige baan. In totaal zijn twintig mensen aan een gehele of gedeeltelijke baan geholpen, voor iets minder dan de helft binnen de RL, in belangrijke mate zelfs binnen GW. Het bureau heeft dus een functie, meent Waalwijk, ook al komen velen alleen maar binnen voor een loopbaanoriëntatie. Ook daaraan is behoefte. Men doet een zelfanalyse, eventueel een psychologische test, en voor hen die verder willen is er de mogelijkheid van sollicitatie- en presentatietrainingen en hulp bij het zoeken van geschikte vacatures.

Toch had de score op de externe arbeidsmarkt hoger kunnen liggen als de mensen niet van die hoge eisen zouden stellen, denkt Waalwijk. Werkgevers en de ingeschakelde werving- en selectiebureaus verbazen zich daar ook over: men verlangt te hoge salarissen, en men wil niet weg uit de streek. Wie verder wil dan Zuid-Limburg geldt al als ultieme avontuurlijk. Als mensen dus echt weg willen zullen ze een toontje lager moeten zingen. Voor obp-functies bijvoorbeeld zijn de salarissen in het bedrijfsleven lager dan bij de RL, of de eisen hoger. En ook wp-ers moeten begrijpen dat onderzoeksbazen niet voor het oprapen liggen en dat men in het bedrijfsleven wellicht iets meer in de toegestane sfeer zal moeten zoeken. Verder heeft men nogal eens moeite met het idee dat je buiten de universiteit een pak aanmoet, en dat werkgevers minder soepel zijn met de werktijden. "De universiteit is een beschermd wereldje, dat merk je als je buiten de deur gaat kijken", zegt Joke Waalwijk.

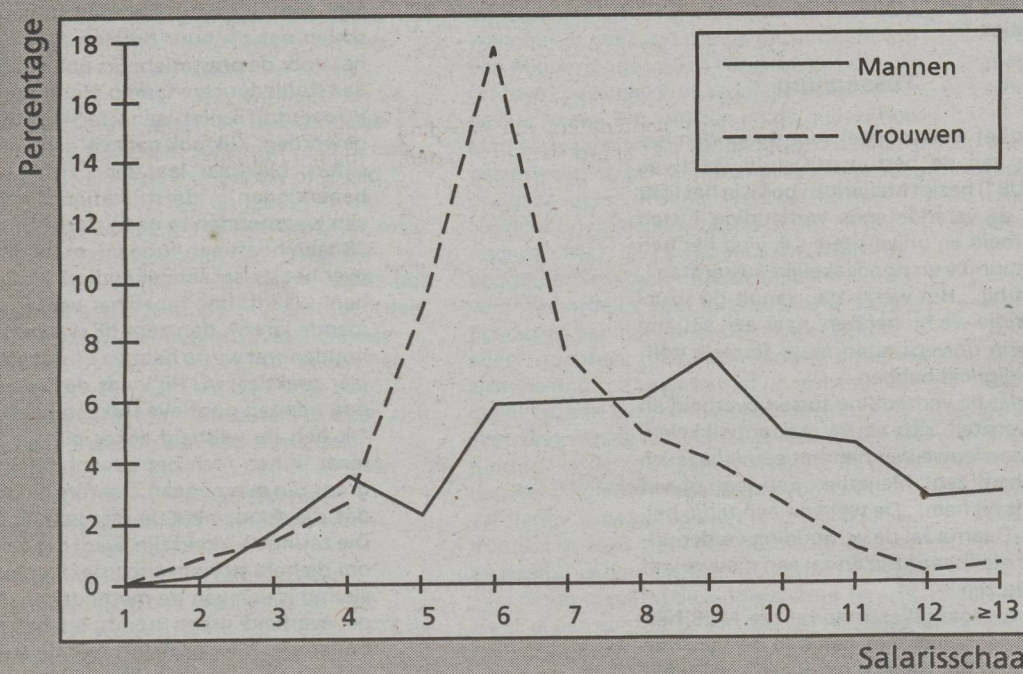
Hoeveel animo er ook is, het mobiliteitsbureau van GW is in principe een tijdelijke affaire. Per 1 januari sluit de tent. Wat dan? Waalwijk is voorstander van een universitair mobiliteitsbureau, want de behoefte is groot. Ook nu al melden zich niet-GW-ers bij het bureau, ofschoon bekend is dat zij niet in aanmerking komen voor hulp. Maar bij PZ denkt men vooralsnog in een andere richting. Annelies van der Horst: "Als je wilt dat mobiliteit normaler wordt, moet je het bij de beherend bazen en de personeelsconsulenten leggen. Die hebben het meeste zicht op de situatie. En zodanig kunnen we altijd een extern bureau te hulp roepen."

Joke Waalwijk: "Jawel, maar personeelsconsulenten reddten het niet als er zestig mensen per jaar op de stoep staan, zoals bij ons. Dan moet je een permanent bureau hebben, onder de vleugels van PZ. De consulenten kunnen daar naartoe verwijzen."

Wammes Bos

KANDIDAATSTELLING
Stel je eens
kandidaat voor:
de Universiteitsraad
of een faculteitsraad.

Percentages OBP-medewerkers per salarisschaal

(Bron: RL 'Cijfers en feiten 1995')

Veertig procent van de medewerkers aan de Rijksuniversiteit Limburg is vrouw. Toch zijn vrouwen in de hogere rangen (vanaf universitair docent) van het wetenschappelijk personeel ondervertegenwoordigd. Het aandeel mannen en vrouwen binnen het ondersteunend- en beheerspersoneel is vrijwel gelijk. Dat lijkt heel positief, maar wie even verder kijkt ziet dat het percentage vrouwen in de hogere salarisschalen laag is. Zestig procent van hen komt niet verder dan schaal zes. Bij de mannen is dit maar 28 procent. Verder blijkt dat vrouwen het vaker dan mannen met een tijdelijke aanstelling moeten doen.

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen **voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie.** Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

FdCW (vakgr./comm./studiever.): I. van de Leur, Fac.Bur. Kapoenstraat 2, tel. 33883473.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): B. Staveaux, Fac.Bur., Tongersestraat 53, tel. 3883705, voor vrijdag 12.00 uur.

FdG (vakgr./comm./studiever.): R. le Doux, Fac.Bur. niveau 3, kamernr. 3226, UNS50, tel. 3881448, voor woensdag 12.00 uur.

FdGW (vakgr./comm./studiever.): D. Verheyen, Fac.Bur., niveau 1, kamernr. 1236, UNS50, tel. 3881739, voor woensdag 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): A. Kessen, Bur.Onderwijs, Zwingelput 4, tel. 3883003, voor vrijdag 13.30 uur.

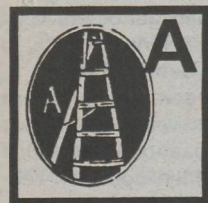
Kennistechnologie (vakgr./comm./studiever.): M. Geelen, Fac. Bur. Tongersestraat 6, tel.: 3883389, voor woensdag 12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): A. Cuijpers / W. Schipper, Bur. Psych., UNS50 PPN, tel.:3881886, voor vrijdag 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: C. Hollewijn, Stud.zaken, Lenculenstraat 26, tel. 3883354, voor donderdag 12.00 uur.

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

ALGEMEEN

Dag voor ouders

In het kader van het lustrum van de RL wordt een dag voor ouders van RL-studenten georganiseerd. Op 10 mei 1996 willen we graag 200 ouders ontvangen die een geheel verzorgde dag van de RL krijgen aangeboden. Heb je ouders die eens wat meer willen weten of zien van jouw of andere opleiding(en)? En willen je ouders op 10 mei aanstaande naar Maastricht komen? Vul dan de antwoordkaart snel in! Deze antwoordkaarten hangen bij de posters in je faculteit en kunnen ingeleverd worden in de (stem)bus die staat bij de ingang/portier van de faculteit.

Bij Psychologie hangen de antwoordkaarten op het prikbord in het Paviljoen Parkeerplaats Noord (PPN) en kunnen worden ingeleverd in de (stem)bus bij Willie Schipper, Kamer 0.001, PPN.

Randstad Scriptieprijs 1996

Randstad organiseert voor het 4e achtereenvolgende jaar de Randstad Scriptieprijs. Het thema waaraan de scriptie- onderwerpen gelieerd moeten zijn is "Mens & Werk"; Kwaliteit in dienstverlening". Deze scriptieprijs wordt toegekend aan een student van een Ned. universiteit. Voorwaarden:

* de scriptie moet gewijd zijn aan "Mens & Werk; Kwaliteit in dienstverlening", * moet niet alleen gebaseerd zijn op literatuur- maar ook gekoppeld aan empirisch onderzoek, * de scriptie moet een advies bevatten over hoe de betreffende organisatie de kwaliteit in haar dienstverlening kan verbeteren en waarborgen, * de scriptie moet ook van belang zijn voor andere dienstverlenende organisaties en instellingen. Deelname: je komt in aanmerking als je een wetenschappelijke opleiding volgt en je doctoraalscriptie afrondt (1-09-1995 tot 1-09-1996). Tevens dient de scriptie beoordeeld te zijn. Doctoraalscripties geschreven door een team van max. 2 studenten

komen ook in aanmerking voor de prijs. De student van de winnende scriptie krijgt f. 20.000,- en genomineerden f. 5.000,-. Info: Randstad mw. M. Thissen tel 020 - 5695186.

PERSONELE ZAKEN

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties onder vermelding van vacaturnummer op brief en envelop binnen 10 dagen te richten aan de dienst PZ. Interne vacatures gelden uitsluitend voor medewerkers van de RL.

Interne vacature 040

De vakgroep Verplegingswetenschap zoekt m.i.v. 1 april 1996 voor vier maanden een

onderzoeksassistent voor 0.8 fte t.b.v. het project "Bewonersgericht verplegen en verzorgen in verpleeghuizen". Werkzaamheden zijn het organiseren en zelfstandig uitvoeren van kwaliteits-, tevredenheids- en welzijnsmetingen in drie verpleeghuizen, het zelfstandig uitvoeren van computerwerkzaamheden. De metingen bestaan uit het raadplegen van de bewonersadministratie en het interviewen van bewoners, familieleden/directe relaties van bewoners en verzorgenden en verplegenden in de participerende verpleeghuizen.

Functie-eisen:

- minimaal HBO-V
- ervaring met SPSS
- ervaring met kwaliteitsmetingen
- ervaring in de intramurale verpleeghuiszorg
- goede contactuele eigenschappen
- bereidheid tot reizen.

Salaris: max. fl. 4.289,- bruto per maand (schaal 7) bij een full time aanstelling.

Info: drs. Afke Berkhout (onderzoeker, tel. 3881551) of met dr. Nicolle Boumans (projectleider, tel. 3881692).

Interne vacature 041

Bij de sectie Berichtgeving (FdEWB) worden vier **student-assistenten** gezocht die correctiewerk willen verzorgen t.b.v. het vak Administratieve Organisatie. De kandidaten moeten geslaagd zijn voor het schriftelijk gedeelte van het eindexamen AO. De aanstellingsfactor is 0.15 gedurende de periode 01-05-1996 tot 01-11-1996. Daarna is verlenging mogelijk. Informatie kan worden ingewonnen bij Dr. E.H.J. Vaassen RA, tel. 043-3883681.

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK

Downloaden uit de catalogus: via Windows

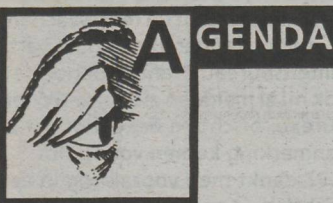
Wie de catalogus van de UB raadpleegt via Windows, gaat als volgt te werk:

U typt: D <Enter>. De download-functie wordt gestart, het scherm biedt u gelegenheid uzelf te identificeren: het 6-cijferig lenernummer is te vinden op uw lenerspas <Enter>.

Voor het intikken van de naam volstaan de eerste drie letters van de achternaam. U geeft twee keer <Enter>, de laatste keer om de e-mail-functie (nog niet in gebruik) te negeren. Na het invoeren van deze gegevens kiest u op het Windows-scherm voor de optie 'file' en daarbinnen 'logfile'; u geeft vervolgens een bestandsnaam op met als bestemming de eigen harde schijf of diskette, bijv. C:\Down.dwn. U bevestigt met <Enter> of door op Ok te klikken.

Nogmaals 2x <Enter> start vervolgens het downloaden. Nu ziet u de geselecteerde set over uw scherm glijden. Aangezien u daar opdracht toe hebt gegeven, zullen tegelijk deze gegevens ook worden opgeslagen in het door u opgegeven bestand. Na deze actie moet nog wel de 'wegschrijf-functie' weer uitgezet worden (opnieuw via klikken op 'File' en 'Logfile').

Commando's:

AGENDA

- 20-03** Lezing: dr. A. Arntz, RL; "Emotional reasoning en angststoornissen", vergaderzaal 3 nivo 1 azM, 16.30 uur, info: Y. Stevens 043-3877440
- 28-03** Promotie A.J.H.M. Beurskens, Low back pain and traction, 14.00 uur
- 29-03** Promotie K. Horstman, Verzekerd leven; medische expertise en medische macht in het levensverzekeringsbedrijf (1880-1920), 14.00 uur
- 29-03** Promotie J.M.H.F. Teunissen, Tweewegenleer. Publiek- en privaatrecht in relatie tot Staat en Maatschappij, 16.00 uur
- 04-04** Promotie E. Lindeman, Strength and effects of training in myotonic dystrophy and HMSN, 16.00 uur
- 04-04** Promotie E. Lindeman, 16.00 uur
- 10-04** Lezing: prof.dr. L. Peplinkhuizen: "De acute polymorfe psychose: psychopathologische en biochemische aspecten", Auditorium Fac.I, 16.30 u. info: Y. Stevens 043-3877440
- 10-04** METROlezing door W. van Gerven: 'Harmonisatie van Europees privaatrecht: osmore of codifica-

- tie', 13.00-15.00 uur, k.1030A Zwi4.
- 11-04/12-04** Landelijk Rechtshistorisch AIO Congres, georganiseerd door rechtshistorisch dispuut 'De Vierschaar', Feestzaal, Bou 3, 12.00-18.00 uur, 12-04: 10.30-18.00 uur
- 11-04/12-04** Promotie M.C. Vissers, 16.00 uur
- 12-04** Promotie A.F. de Bruin, The measurement of sickness impact, the construction of the SIP 68, 16.00 uur
- 17-04** Lezing: dr. N. Nicolson, RL: "Stress, mood and cortisol in daily life: Implications for psychiatric disorders", vergaderzaal 3 nivo 1, 16.30 uur, info: Y. Stevens 043-3877440
- 19-04/26-04** Promotie M. Yin, 16.00 uur
- 26-04** 3e Arts-assistenten Symposium Vijverdal. Info: Ine Kusters 3685329
- 01-05** Lezing: prof.dr. R. van Dyck: "Combinatietherapie bij angststoornissen", vergaderzaal 3 nivo 1 azM, 16.30 uur, info: Y. Stevens 043-3877440
- 02-05** Conferentie: 'The Position of Women in the 21th Century within the European Union: a Legal and Economic Perspective', Statenzaal, Bou 3, 10.00-18.00 uur
- 08-05** METROlezing door F. Stroink: 'De verhouding overheid en privaatrecht in Europees vergelijkend perspectief', k. 1.030A Zwi4,

- 13.00-15.00 uur
- 10-05** Promotie A. van Faassen, 16.00 uur
- 15-05** Promotie B.J. Heesen, 14.00 uur
- 15-05** Promotie R.L. Olie, European Transnational Mergers, 16.00 uur
- 15-05** Lezing: drs. G.J.C. aan de Stegge: "Moderne curatieve zorg: overwegingen bij multidisciplinaire samenwerking in de Klinische Psychiatrie", vergaderzaal 3 nivo 1 azM, 16.30 uur, info: Y. Stevens 043-3877440
- 23-05/24-05** Symposium 8th EUROTOX Training and Discussion Session, thema: "Carcinogens in food", UNS 50 vakgroep Gezondheidsrisico - Analyse en Toxicologie tst. 1097
- 24-05/29-05** Promotie C.A.J. Ketelaars, 14.00 uur
- 29-05** Lezing: prof.dr. R.S. Kahn; "Schizofrenie als hersenziekte", vergaderzaal 3 nivo 1 azM, 16.30 uur, info: Y. Stevens 043-3877440
- 31-05/06-06** Promotie P.J. Brands, 16.00 uur
- 06-06** Promotie R.R.W.J. van der Hulst, 14.00 uur
- 07-06** Inauguratie prof.dr. C.M.H. Hosman, 16.30 uur
- 12-06** METROlezing door S. Janssen: 'Publieke opinie en Europese integratie', k.1.030A Zwi4, 13.00-15.00 uur
- 14-06/15-06** Promotie S.C. Verduyn, 14.00 uur
- 15-06** UEMS-meeting (Union Europeenne des Medecins Specialistes), Hotel Holiday Inn Crowne Plaza, De Ruitery 1, aanvang 09.00 uur, info: secr. Oogheekunde tst 5346

D <Enter>
Lenerspasnummer <Enter>
Eerste drie letters achternaam <Enter>
<Enter><Enter>
Keuze 'file'
Keuze 'logfile'
Keuze schijf/diskette <Enter><Enter><Enter>
Eindigen:
keuze file
keuze logfile

STUDENTEN

Voor kopij: C. Hollewijn, Stud.zaken, Lenculenstraat 26, tel. 3883349, voor donderdag 12.00 uur.

DIENT STUDENTENZAKEN

Informatiebalie

Openingstijden Informatiebalie, Lenculenstraat 26, maandag t/m donderdag: 11.00-12.30u en 13.00-16.00u. vrijdag: 10.00-12.00u. De informatiebalie is telefonisch bereikbaar, tel. 043-3883354.

Bureau Inschrijvingen (CSA)

Tel. spreekuur: ma t/m vr 9.00-10.00u. Adres: Lenculenstraat 26, tel: 043-3883979.

Beschikbaarstellen van adressen.

T.b.v. een donateurswervingsactie verzoekt het UAF (Stichting voor Vluchten-Studenten) ons om adresgegevens van alle ingeschrevenen aan de RL.

In het kader van de Wet Persoonsregistratie kunnen personen, die hier bezwaar tegen hebben, binnen een week schriftelijk beroep aantekenen bij mw. L. van Coppenolle, Hoofd dienst Studentenzaken, Postbus 616, 6200 MD Maastricht.

Studentendekanaal

Inlooppreekuren: di én do van 14.00-16.00u Lenculenstr.26, Tel.spreekuren: ma t/m do van 13.30-14.00u 043-3883329.

Studentenpsycholoog

Voor een gesprek met Joke Janmaat, psychotherapeute van het RIAGG of de studentenpsycholoog Ruud vd Berg, kun je een afspraak maken via de informatiebalie, Lenculenstr.26, tel. 3883354.

Loopbaan Advies Centrum (LAC)

WEGWIJS OP DE ARBEIDSMARKT: WORKSHOPS EN SOLLICITATIE-TRAININGEN: Vanaf 2 april t/m 30 mei organiseert het LAC voor ieder die dit jaar van plan is af te studeren, een groot aantal workshops en sollicitatietrainingen. Onderwerpen die centraal staan zijn bijvoorbeeld de arbeidsmarkt, het analyseren van vaardigheden en het ontdekken van het soort functie en organisatie waar je goed tot je recht komt, het opstellen van brieven en cv.'s, en het oefenen van gesprekken. Brochures liggen bij de bureau's onderwijs van de faculteiten. Voor meer info: LAC (tel. 3883395). Inschrijven bij Informatiebalie SZ, Lenculenstr. 26 (ma t/m do: van 11.00-12.30 en 13.00-16.00, vr: 10.00-12.00).

BUITENLAND

UCLA Summer School

De University of California at Los Angeles biedt via het Nederlandse inschrijvingsbureau te Groningen de mogelijkheid om zomercursussen te volgen. Er worden in totaal drie verschillende sessies gehouden die respectievelijk beginnen op 24 juni, 15 juli en 5 augustus. De sessies duren 10, 8 of 6 weken. Inschrijving staat open voor iedereen die bezig is met een HBO of WO opleiding. Bijna alle studierichtingen zijn vertegenwoordigd. De vakken die gegeven worden zijn op MBA-niveau of net iets daaronder. Door het inschrijvingsbureau wordt een totaalpakket aangeboden (incl. huisvesting, mealplan en vlucht). Meer info is beschikbaar bij: Ina Engelen, tel. 3883211 (tussen 8-12 uur).

Openingstijden

Afspraken kunnen worden gemaakt voor di. t/m do. tussen 11-12u. (bij Ina Engelen, tel. 3883211); daarnaast kan men op vrijdag tussen 10-11.30u. zonder afspraak binnenlopen. Het informatiemateriaal is ter inzage beschikbaar op: ma. t/m do. tussen 11-16u. en op vr. tussen 10-12u. Locatie: Infotheek voor Studie en Beroep, Bouillonstr.11, kamer 0.219.

STUDENTENVERENIGIGEN, -ORGANISATIES

MST PROJECTMANAGEMENT

Relevante werkervaring naast je studie wordt steeds belangrijker! MST Projectmanagement, non-profit adviesbureau, biedt je de kans om op projectbasis, tegen goede betaling, een onderzoek uit te voeren voor het bedrijfsleven. Ook het vervullen van een bestuursfunctie biedt interessante perspectieven (zowel bestuurs-

**HEEFT U AL EENS GEDACHT
AAN EEN KANDIDAATSTELLING
VOOR DE UNIVERSITEITSRAAD
OF EEN FACULTEITSRAAD?
VAN 1 T/M 3 APRIL A.S
KRIJGT U DE KANS!**

als werkervaring). Interesse? Kom langs, ma. t/m vr. van 13.30-16.30, Abtstr.4, k.0.004, tel. 3883927.

SIB

SIB-Maastricht is een studentenvereniging voor internationale betrekkingen. Wij organiseren ook gezelligheidsactiviteiten. Wekelijks borrel in Café Van Sloun, do.avond vanaf 22.00u. Wij hebben ook werkgroepen, zoals werkgroep USA, Afrika en Internationaal Koken, Mensenrechten & Internationale Samenwerking en Oost-Europa. Kom langs of bel. Di. en do. spreekuur van 12.30-13.30u. De SIBkamer is vlak naast de Rechtenfaculteit Oud Gouvernement (tel. 043-3883469). Kom langs en informeer wat er allemaal te doen is. Wil je lid worden, dan kan dat voor f25,- vanaf 1 febr.

Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt

Uitnodiging biddag. Donderdag 21 mrt willen we in een speciale dienst God vragen om ons te helpen bij onze studie en ons werk. Ook jij bent van harte welkom! We beginnen om 20.00u in cafe Aux Quatre Bras, Bergerstr. 51. Heb je zin om vooraf met een groep gezellig samen te eten, bel dan: 3622569 (Judit).

Studentenkerk De Deur

Tel. 043-479843. We zijn christenen die Jezus Christus willen volgen zoals de eerste christen dat deden. Diensten: Zo. 11.00-12.00 en 18.00-19.00 Wo. 19.30-20.30u. Bijbelstudie: Di. 19.30u. Brusselsestr.136 (boven Engelbert, muziekhandel). Elke za.avond film-avond! Voor iedereen en alle leeftijden. Toegang gratis, Brusselsestr.136. Info, Erik Naus 043-3436400.
- 17 mrt: Discussieavond! Met evangelist David de Kooker uit Zuid-Afrika. Hij vertelt wat God aan het doen is in Zuid-Afrika. Pastor R.v.Diermen spreekt over redding, kinderdoop en de plotselinge bekering. U kunt vragen stellen en deelnemen aan de discussie. Aanvang 19.30u, Brusselsestr. 89, toegang gratis.

R.K. STUDENTENPASTORAAT

Studentenpastor: Dr. E. de Jong, pr. Tel/Fax: 3252045.
- Elke di. en do. 8.00 a.m. morgengebed in de krypte van de O.L. Vrouwekerk.
- Elke do. 19.00u. H. Mis in kapel Boschstr.97.
- Do. 21 mrt 20.00-22.00u. gebeds-en bijbelgroep in de St. Servaaskapel (Ingang Keizer Karelplein).
- In de nacht van za. op zo. 16/17 mrt is de jaarlijkse "Stille Omgang" in A'dam ter herdenking van het daar gebeurde wonder met de H. Eucharistie. Interesse om mee te gaan? Inl. bij studentenpastor. Wil je met een groepje een uitgebreide rondleiding (± 1,5 uur) door de St. Servaas-kerk, incl. Keizerzaal, toren met Grameer, Oostcrypte? Bel even!

Tafelstraat 13

- 18 mrt: 18.00u. Reünie Megen; 20.00u. Philippijnenavond, 10 jaar na Marcos; Groep Muziek als Spiegel.
- 19 mrt: 18.00u. Koorrepetitie; 20.00u. Encountergroep.
- 20 mrt: 20.00u. Verhalen; Toneel (elders).
- 21 mrt: 17.00u. Vesper-meditatie in de St. Janskerk, Vrijthof; 18.00u. Tafelen, opgeven voor 12.30u.
Inloopuren: wo.middag, do.morgen/-middag. Tel.3215651.

CWSv.ORAKEL

* De Orakelkamer is geopend van maandag t/m donderdag van 13.00-14.00 uur. De bestuursvergaderingen zijn in principe openbaar en worden aangekondigd op het Orakel-prikbord in de Kapoenstraat. Je kunt altijd een vergadering bijwonen.
* Orakel op INTERNET. Je kunt ons vinden op <http://www.Rulimburg.nl/~orakel>.
* Maandag 25 maart vindt er wederom een filmfestival plaats getiteld 'Ethica, juridica' in samenwerking met J.F.V. Ouranos met Shawshank redemption en Dekalog 5. Toegang voor Orakelleden gratis en voor niet-leden fl. 2,50. Het filmfestival vindt plaats in de Spiegelzaal, Kapoenstraat 2, aanvang 20.00 uur.
* Dinsdag 26 maart is er een Algemene Ledenvergadering om 20.00 uur in de Spiegelzaak, Kapoenstraat 2. KOMT ALLEN!

EFM

EFM Algemeen

De Economische Faculteitsvereniging Maastricht (EFM) is een faculteitsvereniging met als doel het behartigen van de belangen van de studenten Economie, Econometrie, Fiscale Economie en Internationale Bedrijfskunde in de ruimste zin des woords. Bij de receptie TS53 staat een groene brievenbus met de opdruk "EFM". Deze kan gebruikt worden voor het deponeren van inschrijfformulieren e.d. bestemd voor EFM (Alfa, Imperator, MMA, COMAX, SIGMA, Aequilibrium, Vectum, Studieprojecten EFM, Eloquent, en het Hoofdbestuur).

EFM-displays

Voor informatie over EFM-activiteiten zie de EFM-display op de Abtstraat 4. Deze display staat boordevol informatie over: lezingen, bedrijfsbezoeken, workshops en andere activiteiten van EFM en al haar aangesloten verenigingen. Verder liggen er inschrijfformulieren voor allerhande business courses en brochures over loopbaanperspectieven bij diverse bedrijven.

EFM-AGENDA

Imperator

20 maart: Bedrijfsbezoek Interbrew in België

MFV Reflex

Reflex kan nog steeds nieuwe actieve leden gebruiken. Vooral verse eerstejaars zijn altijd welkom, vanwege hun verfrissende inbreng. Een actief lidmaatschap kost niet meer dan alleen een beetje tijd. Eigenlijk zoveel als je er zelf aan wilt besteden. Heb je interesse of vragen bel dan gerust met Reflex (881181) of Jeroen Keijman, voorzitter (685369).

GVO-Triano

Excursie Stivoro: Woensdag 27 Maart organiseert GVO-Triano een excursie naar Stivoro in Den Haag. Opgeven kan d.m.v flyers in de postvakjes.

ELSA Maastricht

De European Law Students' Association is een onafhankelijke, niet-politieke organisatie voor rechtenstudenten en jonge juristen. Momenteel is ELSA actief in meer dan 30 Europese landen met lokale Groepen aan meer dan 130 universiteiten, van IJsland tot Malta en van Portugal tot Rusland.

AGENDA:

- 21 maart: All you need is Spring-party, vanaf 21.30 uur (happy hour van 22.00-23.00 uur) in de Metamorfoos
- 22 maart: bezoek Moszkowicz Advocaten (o.v.)
- 19-21 april: Spetterend International Weekend, met studenten uit België, Duitsland en Nederland te Epen (vlakbij Maastricht)
- 16-19 mei: Bilaterale met ELSA Trier (Duitsland)
Inschrijven voor bilaterales en informatie over de andere activiteiten op de Typekamer!
Wil je meer weten over ELSA Maastricht, dan kun je terecht van maandag t/m vrijdag op de typekamer in de Nieuwenhof (Zwingelpuut 4) van 13.30-14.30 uur, tel. 043-3883071.
NU OOK OP INTERNET: <http://www.rulimburg.nl/~elsa>. Email: elsa@studver.rulimburg.nl

FIRST

FIRST is de fiscale studievereniging!

* 20 maart: Bezoek aan het Hof Den Bosch.
* 21 maart: Lezing in het kader van blok 4.3 (Internationaal Belastingrecht) zal er een lezing plaatsvinden om 13.00 uur, mede georganiseerd met Moret, Ernst & Young.
* 12 april: Sollicitatie-training Arthur Anderson. Er zijn maar een beperkt aantal plaatsen !!!!
* 17 april: Bedrijfsbezoek Coopers & Lybrand te Eindhoven.
* 24 april: Bedrijfsbezoek Moret, Ernst & Young.
* 26 april: Finale Pleit & Procedure wedstrijd van Deloitte & Touche in Groningen.
* Er bestaat nu de mogelijkheid om je op te geven voor de **reisco commissie**. Meer informatie volgt.
* Tevens is er de mogelijkheid te solliciteren naar een bestuursfunctie voor het volgend academisch jaar.
Wil je meer informatie ontvangen? Bel dan naar Guido 3474241, Mochten er andere vragen bestaan, bel dan naar het bestuur: Anita 3625512, Gabriëlle 3215045, Matthijs 3215402, Frederike 3219824, Sam 070-3504312.

Agenda der JFV Ouranos

- 18 maart 1996: **Lezing** over milieuvervuiling vanuit het buitenland, getiteld **De vervuiler betaalt?** Sprekers: mr. G. Betlem (Universiteit Utrecht), mr. J. Rutteman (Zuid Hollandse Milieufederatie), mr. D. Roef (RL, voorzitter). Locatie: Aula economische Faculteit. Aanvang: 19.30 uur. Toegang gratis.
- 19 maart 1996: **Pleitwedstrijd GAIUS vs. JFV Ouranos**. Jury: mr. B. Simons (advocaat bij Van Asperen, Seegers & Wassenberg), mevr. mr. N. van der Meer (medewerkster Arrondissement Nieuwenhof) en Prof. mr. G.E. van Maanen (RL, voorzitter). Locatie: Statenzaal Oud Gouvernement. Aanvang: 19.15 uur.
- 20 maart 1996: Bezoek aan het **OM** te Maastricht. Leden gratis, niet-leden f.2,50. **Bowlen** met JFV Ouranos. Info en inschrijvingen vind je op de typekamer.
- 21 maart 1996: **Borrel**. Vanaf 20.30 uur is iedereen welkom in café 19 4 & 90.
- 25 maart 1996: **Filmavond** in de Spiegelzaal aan de Kapoenstraat. Hier zal worden vertoond: 'The Shawshank Redemption' en 'Dekalog 5'.
- 4 april 1996: **Blokfeest** in de Momus'. Iedereen is vanaf 22.00 uur van harte welkom in de Momus op het Vrijthof voor weer een spetterend blokfeest'. De perfecte ontladingsplaats na je bloktoets. Spreekuren op de typekamer: op maan-, donder en vrijdag van 12.30 tot 13.30 uur en op dinsdag van 13.00 tot 14.00 uur. Kamer 2033 Nieuwenhof.
Op internet is JFV Ouranos te vinden op: <http://www.rulimburg.nl/~ouranos>. E-mailen kan natuurlijk ook: JFV.OURANOS@studver.rulimburg.nl of marcdman@hvision.nl (secretaris).

HOVO

RL cursussen voor 50+ers, zonder toelatingseisen en zonder examenplicht; informatie en aanmelding bij HOVO-RL 3883550/3883151.

STUDIUM GENERALE

PARTNERRELATIES, (On)afhankelijkheid in relaties

Lezing door: mw. drs. W. Bezemer, seksuologe en psychologe, Seksuologisch Centrum Haarlem. Sommige mensen gaan zodra ze een vaste relatie hebben niet meer met iemand anders naar de film of kunnen niet meer zonder hun partner bij hun ouders op bezoek. Anderen zijn zó bang als verlengstuk van hun partner te worden gezien dat zij altijd overal alleen naar toe gaan. Willeke Bezemer spreekt in deze lezing over autonomie, afhankelijkheid en onafhankelijkheid in relaties, over jezelf blijven dankzij of ondanks de ander. 14 mrt, 20.00u, Collegezaal Nieuwenhof, Zwingelpuut 4. Toegang: gratis.

VOOR HET VOETLICHT: WILLEM JAN OTTEN

Willem Jan Otten (1951) is een literaire alleskunner. Hij debuteerde als dichter in 1973. Hij werkte als toneel- en literatuurcriticus bij Vrij Nederland en was twee jaar dramaturg bij Toneelgroep Baal. Daarnaast maakte hij vertalingen en schreef toneelstukken. In 1984 publiceerde hij zijn eerste roman 'Een man van horen zeggen'. In 1993 werd 'De wijde blik' genomineerd voor de AKO-literatuurprijs. Veel bekendheid verwierf hij met zijn essays in de NRC over film, gebundeld in 'Het museum van licht'. Voor zijn poëzie ontving hij diverse literaire prijzen. Wiel Kusters, hoogleraar algemene letterkunde aan de RL, is gesprekspartner. - 19 mrt, 20.00u, Kumulus theater, Herbenusstr.89. Toegang: studenten gratis/overigen f7.50. Reserveren: Tel. 3210380.

HET GEZICHT. Psychologische en biologische functies van gezichtsexpressies

Lezing door: drs. A. van Bostel, docent fysiologische psychologie, KU Brabant. Uit fysiologisch onderzoek bij mens en dier blijkt dat gezichtsexpressies niet primair een sociale functie hebben. Ons gelaat toont ook allerlei uitdrukkingen als we alleen zijn, bijvoorbeeld als we een verandering in de omgeving opmerken, diep nadenken of ons een emotionele gebeurtenis herinneren. De reacties van de spieren lijken een functie te hebben bij zeer elementaire vormen van gedrag, zoals sterke concentratie bij moeilijkheden en alertheid in saai situaties. De aldus ontstane gezichtsexpressies zouden van

invloed zijn op het functioneren van de zintuigen en de hersenen. 20 mrt, 20.00u, Collegezaal Nieuwenhof, Zwingelpuut 4. Toegang: gratis.

WETENSCHAPSWINKEL

De volgende onderzoeken staan open voor studenten en recent afgestudeerden:
- Uitvoering en analyse van een bestaande enquête omtrent flexibel personeelsbeleid in bedrijven (GW).
- Evaluatie huidige werkwijze van een Werkwinkel voor Minderheden (FdEW, Organisatie; evt. afgestudeerde).
- Evaluatie van zogeheten inburgeringsprogramma's voor buitenlanders in de regio Maastricht (FdCW/GW).
- Economische, ecologische en juridische aspecten van een grensoverschrijdend industrieterrein.
- Een vergelijking van de huurprijzen voor gemeentelijke sporthallen in diverse Limburgse en Euregionale gemeenten (stage Berichtgeving).
Meer info: Wetenschapswinkel, Jo Haesen of Marieke Lieshout, Looiersgracht 14, tel. 3883120.

SPORT

Bewegen op muziek

Ivm wijzigingen betreffende docenten bewegen op muziek is hier voor een overzicht verkrijgbaar bij buro LV&S.

Geen conditietraining

Miv 1 febr. t/m juni 1996 vervalt de conditietraining op de wo. van 19.00-20.00u. in sporthal Randwijk.

Golf cursus

Wo. 20 mrt. start een golfcursus voor zowel beginners als gevorderden olv R. Kok in sporthal Randwijk. Tijd: 14.45-15.45u. Cursusduur: 7 lessen. Kosten: f50,- Sportkaart verplicht. Zsm inschrijven bij LV&S.

Nachtzaalvoetbaltoernooi

Het te houden nachtzaalvoetbaltoernooi is verplaatst naar 26 mrt. a.s. Plaats: sporthal Randwijk. Max. 16 teams van min. 6 en max. 8 personen. Start: 23.00u. Kosten: f12,50 sportk.houders, anderen betalen f17,50 (beide incl. ontbijt). Inschrijven t/m 21 mrt.

Parkkaarten zomertennis

Voor de periode 1 apr. t/m 30 sept.'96 zijn er weer parkkaarten te koop. Voor Dousberg f107,50, voor Heugem f85,- (Stennisleden f55,- voor Heugem). Inschrijven bij LV&S. Sportkaart verplicht.

Tennis outdoor

Ma. 1 apr. en do. 4 apr. starten enkele cursussen tennis outdoor olv S. Verhaar en G. Coorengel. Plaats: tennisbanen Heugem. Cursusduur: 8 lessen. Tijden: ma. 17.00-20.00u. en do. 16.00-19.00u. ieder uur speelt een ander nivo. Kosten: f50,- voor sportk.houders, f40,- Stennisleden. Inschrijven bij LV&S.

Zelfverdediging voor vrouwen

Ma. 18 mrt. start een cursus zelfverdediging voor vrouwen olv P. Sijpkens en Th. Besjes in sporthal Randwijk. Cursusduur: 6 lessen. Tijd: 17.00-19.00u. Kosten: f25,- studenten met sportkaart, f50,- medewerkers met sportkaart. Zsm inschrijven bij LV&S.

Agenda MSBC Heep

Heep organiseert do. 28 mrt. het nachtbadmintontoernooi (23.30-06.30u.) Kosten: f8,50 leden, anderen f13,50. Opgeven: Nicole 043-3252910 Manon 043-3618633.

Agenda Lagakari

Leer zeilen in Friesland! MSZV Lagakari's instructieweek: 20 t/m 28 apr. Wil je leren zeilen of wil je nog beter leren zeilen, ga dan mee op deze oergezellige week. Er wordt lesgegeven in valken en zwaardboten. Kosten: f315,- all in, bel Frances 043-3638724.

Agenda UROS

Zo. 24 mrt. UROS-mountainbike-dag info bij ACTCIE.

Cultuurwetenschappen

Voor kopij: I. van de Leur, Fac.Bur. Kapoenstraat 2, tel. 33883473.

Reguliere openingstijden onderwijsbalie

maandag: 15.15-15.45 uur;
dinsdag: 10.45-11.15 uur;
donderdag: 13.00-13.30 uur.

N.B.: In verband met de paasvakantie is de onderwijsbalie gesloten van 08 t/m 12 april.

Roostervoorkeur blokperiode 6

Een gemotiveerd verzoek tot roostervoorkeur in blokperiode 6 kan worden ingediend tot **uiterlijk maandag 15 april 1996**. Zie voor nadere informatie: de Wegwijzer, pagina 8 en 9.

Inschrijven voor herkansen/herhalen onderwijs/toetsen jaar 1 of 2, blokperiode 6.

Inschrijfformulieren zijn verkrijgbaar bij de onderwijsbalie. Inschrijven voor blokperiode 6 kan tot **uiterlijk maandag 15 april 1996**. Zie voor nadere informatie: de Wegwijzer, pagina 6 en 7.

Inschrijven 1e herkansingen blokperiode 3 en 4

Inschrijven voor de 1e herkansingen van blokperiode 3 en 4 (jaar 1 en 2) kan vanaf maandag 18 maart t/m **uiterlijk maandag 22 april** bij de onderwijsbalie.

De herkansingen vinden plaats in de Spiegelzaal als volgt: donderdag 02 mei van 10.00-12.30 uur: 1e herkansing 1.3

vrijdag 03 mei van 10.00-12.30 uur: 1e herkansing 1.4
 donderdag 02 mei van 14.00-16.30 uur: 1e herkansing 2.4

E-mail adres studenten CWS

CWS-studenten kunnen vanaf maandag 18 maart gebruik maken van elektronische post (e-mail). Een brief met je individuele e-mail adres, username en password ligt klaar bij de onderwijsbalie vanaf **maandag 18 maart**. Deze brieven kunnen **uitsluitend PERSOONLIJK** en op vertoon van een geldige collegekaart worden afgehaald tijdens de gebruikelijke openingstijden van de onderwijsbalie.

Internationalisering

Met ingang van 12 februari 1996 is het Bureau Internationalisering vernieuwd naar kamer **1027**.

Mededelingen van de Examencommissie

* Resultatenoverzichten

In tegenstelling tot de informatie die jullie in de Wegwijzer kunnen lezen, zullen er drie maal per jaar resultatenoverzichten worden gestuurd; na vaststelling van de definitieve uitslag van blokperiode 2 en 4, en aan het einde van het academisch jaar. Wil je tussentijds kunnen beschikken over een actueel resultatenoverzicht dat kun je dat opvragen bij de secretaris van de Examencommissie tijdens het wekelijks spreekuur.

* Herkansingen in verband met studievoortgang (tempo-beurs)

Evenals voorgaande jaren zullen er in augustus 1996 extra (3e) herkansingen worden aangeboden voor 1e en 2e jaars toetsen uit blokperiode 5 en 6. Deelnemen aan deze toetsen kan uitsluitend na toestemming van de Examencommissie. In ieder geval ben je verplicht alle reguliere kansen (eerste kans, 1e herkansing en 2e herkansing) te hebben benut.

Voor nadere informatie hieromtrent kun je terecht bij Resi Peters.

* Spreekuur Examencommissie

De secretaris van de examencommissie is mevrouw Resi Peters. Het wekelijks spreekuur is op woensdagen van 09.00-10.00 uur **kamer**

00291. Zij is telefonisch bereikbaar via telefoonnummer 388 3487.

Studie-adviseur

De studie-adviseur van CWS is Thijs Hoex. Het wekelijks spreekuur is op woensdagen van 09.30 - 10.30 uur, kamer 0038. Afspraken voor gesprekken buiten het spreekuur kun je maken via de telefoonnummers 388 3616/3486.

Stages

HERHAALDE OPROEP IIIIIII

STAGE, 12 OF 24 weken (bij combinatie met doctoraalscriptie), zo spoedig mogelijk UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK. In het kader van de lustrumviering van de RL is voor dit jaar besloten om de jaarlijkse UB-tentoonstelling te wijden aan een thema dat verband houdt met wetenschapsgeschiedenis en/of wetenschapsfilosofie. Voor het samenstellen en organiseren van deze tentoonstelling zoeken wij met spoed een derde- of vierdejaarsstagiaire cultuurwetenschappen. De stageperiode zou (in overleg) ergens tussen maart en oktober kunnen vallen. Voor verder informatie kun je terecht bij Jo Wachelder, FdCW (tel. secr. 3883314/3883318) of Guy Jaegers, Universiteitsbibliotheek (tel. 3883435, 's ochtends).

Economische wetenschappen
 en bedrijfskunde

Voor kopij: B. Staveaux, Fac.Bur.,
 Tongersestraat 53, tel. 3883705, voor
 vrijdag 12.00 uur.

Wijzigingen toetsrooster

Voor recente wijzigingen in het toetsrooster, raadpleeg de publicatieborden.

MET DE BUS NAAR LONDON OF PARIJS

LONDON 3x PER DAG

retour v.a. **125,-**

PARIJS 2x PER DAG

retour v.a. **110,-**

EuroLines lijndiensten rijden dagelijks op vaste tijden naar honderden steden in Europa

PRAAG
 2x PER WEEK
 retour v.a. **205,-**

BUDAPEST
 3x PER WEEK
 retour v.a. **260,-**

eurolines
 NEDERLAND
 DAGELIJKS DOOR HEEL EUROPA

ROKIN 10, AMSTERDAM
 020-627 51 51
 CONRADSTR. 20, ROTTERDAM
 010-412 44 44

Rijsschool Wellmann

Altijd dezelfde instructeur
 Lessen in VW Golf
 Proefexamen
 Spoedcursussen
 FI 45,- voor 60 min.
 Volgens fasenleerplan

De beste garantie voor je rijbewijs

Breemakergaard 73 Tel.: 043-3613798
 6227 HR MAASTRICHT Autotel.: 06-52936738

**HEEFT U AL EENS GEDACHT
 AAN EEN KANDIDAATSTELLING
 VOOR DE UNIVERSITEITSRAAD
 OF EEN FACULTEITSRAAD?
 VAN 1 T/M 3 APRIL A.S
 KRIJGT U DE KANS!**

SQUASH CENTRUM

Brusselsestraat 74a
 6211 PG Maastricht
 Tel. (043) 3216387

Erik van Pluym

**Elke student of
 scholier krijgt een
 geweldige korting**

Door inlevering van je collegekaart,
 O.V.-kaart of sportkaart kun je voor
f 5,- per persoon, per half uur, voor
 18.00 uur (inclusief rackethuur)

SQUASHEN.

(normaal f 8,75).

SQUASH,
 de sport voor jou.

Bel voor het boeken
 van een squashbaan
3 21 63 87

**ACADEMISCHE BOEKHANDEL
 MAASTRICHT**

Postbus 1611, 6201 BP Maastricht

- Economie/bedrijfskunde
- Rechten
- Cultuurwetenschappen
- Psychologie
- Geneeskunde
- Gezondheidswetenschappen
- Verplegingswetenschap

Bouillonstraat 12
 t/o Oud-Gouvernement
 (043) 388 3015

P. Debyeplein 1
 t/o Academisch Ziekenhuis
 (043) 367 1211

AL 25 JAAR BEROEPSRIJSCHOOL Correct Autorijschool

Telnr. 043 - 621494 - Autotelnr. 0652 - 980584

Specialist in gelegenheidskleding

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
 HOFLEVERANCIER

Rokkostuum
 f 798,-

Smoking
 f 598,-

MAISON LOUIS

MAASTRICHT

SINDS 1879 'N BEGRIP IN MANNENMODE

Grote Staat 39

Hoezo geen interessante baan na je afstuderen?

Wil je je gedegen voorbereiden op een internationale loopbaan
 dan is een post-doctorale opleiding aan de Amsterdam School of International Relations
 de juiste stap

Twee post-doctorale programma's van tien maanden worden aangeboden:

- International and European Relations
- Law of the European Union (LL.M.)

Kom langs bij ons instituut of vraag een brochure aan

Amsterdam School of International Relations
 Rokin 84, 1012 KX Amsterdam
 tel. 020 - 525 29 66 of 525 47 82
 fax 020 - 638 79 26
 e-mail: asir@pscw.uva.nl

**Amsterdam
 School of**
 INTERNATIONAL RELATIONS

Universiteit van Amsterdam

Changes examination schedule

For recent changes in the examination schedule, please check the notice boards.

DRINGEND: FIS 2.5/2.6 en FIS 3.1

Op 29 maart vinden de bovenstaande toetsen plaats. Ter correctie op de melding in de Observant nummer 25, starten studenten die ingeschreven staan voor één van beide toetsen om **13.00 u.** en kunnen doorwerken tot **14.30 u.** (elk maximaal 1 uur toetstijd). Studenten die beide toetsen maken beginnen eveneens om 13.00 u. met FIS 2.5/2.6 en om 14.30 u. met FIS 3.1 (tot 16.00 u.). Ook hiervoor geldt dus dat beide toetsen elk 1 uur duren.

Sporthal Belfort

In toetsperiode 3 vinden diverse toetsen plaats in sporthal Belfort. Het adres van deze lokatie is Eenhoornsingel 100, naast het Stedelijk Lyceum, achter winkelcentrum Brusselsepoort.

Stage-plaats aangeboden

Bedrijf: Het Europees stimuleringsprogramma voor Zuid-Limburg verstrekt aan het Midden en Kleinbedrijf in Limburg subsidies om externe deskundigen in te huren op het gebied van innovatie, product-ontwikkeling, marktonderzoek, opzet van kwaliteitszorgsystemen etc. Het bedrijf is gevestigd in Heerlen.

Opdracht: Nagaan in hoeverre de Subsidieregeling MKB aan haar doelstellingen voldoet (evaluatie-onderzoek)

Periode: Zo spoedig mogelijk.

Vereisten: Blok Management-advisering

Eventueel deelname aan het blok Small Business management and Entrepreneurship

Combinatie met de afstudeerscriptie is gewenst.

Procedure: Geïnteresseerden kunnen hun sollicitatie brief (met motivatie, c.v. en vakkenpakket) voor 15 maart 1996 sturen aan: Rijksuniversiteit Limburg, Faculteit der Economische Wetenschappen en Internationale Bedrijfskunde, vakgroep Managementwetenschappen, t.a.v. Dr W. Vanhaverbeke, Postbus 616, 6200 MD Maastricht

Bij hem is tevens informatie te verkrijgen.

Afstudeerproject sectie Organisatie

Wij zoeken kandidaten voor een belangrijk empirisch afstudeeronderzoek naar psychologische kenmerken van managers (locus of control en sensation seeking). Uitgebreide beschrijving van het project is te vinden op het publikatiebord van de sectie Organisatie, naast het secretariaat (kamer 2.065).

Stages/scripties bij de sectie Organisatie, Berichtgeving, Financiering en Marketing en Marktonderzoek

Eind van dit academisch jaar, per 31 augustus 1996, loopt de studie-financiering af voor twee cohorten. Vanwege de verwachte drukte en beperkte beschikbaarheid van medewerkers verzoeken wij afstudeerders om hun eindversie van de scriptie voor 15 juni 1996 bij de begeleider in te leveren. Wanneer U de eindversie na 15 juni inlevert kunnen wij niet garanderen dat de gehele afwerking (zoals beoordeling concept-eindversie, bijstellen door studentbeoordeling, tweede beoordeling, bepaling eindcijfer, administratieve afwerking) tijdig plaatsvindt zodat u per 31 augustus kunt afstuderen. Voor meer informatie kunt u terecht bij de stagecoördinatoren van de betreffende secties en de studie-adviseur.

Herkansingen keuzevakken uit Blokperiode 2

Op het publikatiebord hangt het toetsrooster op van de herkansingen in toetsperiode 3 van keuzevakken uit periode 2.

Re-examinations electives period 2

On the notice board you will find the schedule of re-examinations in examination period 3 of electives of period 2.

Wijzigingen toetsrooster

Voor recente wijzigingen in het toetsrooster, raadpleeg de publicatieborden.

Changes examination schedule

For recent changes in the examination schedule, please check the bulletin boards.

FIS 2.5/2.6 en FIS 3.1

Op 29 maart vinden de bovenstaande toetsen plaats. Studenten die ingeschreven staan voor één van beide toetsen starten om 09.00 uur en kunnen doorwerken tot 10.30 uur (elk maximaal 1,5 uur toetstijd). Studenten die beide toetsen maken beginnen eveneens om 09.00 uur met FIS 2.5/2.6 en om 10.30 uur met FIS 3.1 (tot 12.00 u.). Ook hiervoor geldt dus dat beide toetsen elk 1,5 uur duren.

Herkansing Inleiding Recht voor Fiscaal Economen

De herhalingstoets voor het bovenvermelde blok zal mondeling worden afgenomen. Kandidaten kunnen zich daartoe schriftelijk, o.v.v. telefoonnummer, melden bij Prof. mr H.J. De Kluiver, Vakgroep Privaatrecht RL, Postbus 616, 6200 MD Maastricht.

Changes examination schedule

For recent changes in the examination schedule, please check the notice boards.

Spreekuur studie-adviseur FdEWB

Op 26 maart 1996 is er geen spreekuur van de studie-adviseur FdEWB. Gelieve hiermee rekening te houden.

Blok Quality Management in Services - code 5040 K.

Het is absoluut noodzakelijk om voor de eerste bijeenkomst op 9 april de volgende literatuur te bestuderen: Reeves & Bednar (1994); Fisher & Torbert (1995): introduction and chapter 1 (zie ook blokboek).

Announcement Students Block 2.3 International Marketing Management

The book of 'Bradley' will PROBABLY not be used next year. This means that there's a reasonable chance that only this year's exams will be based on the book of 'Bradley'.

Reductiebureau Economie

Het Reductiebureau Economie is geopend op dinsdag, woensdag en donderdag van 10.30 tot 12.30 uur. Let op! Week 12 (di 19 t/m do 21 maart) is je laatste kans om OEFENTOETSEN op te halen. Aanbieding voor EFM-leden: KLEMMAPPEN voor 2,50 ! Kom gerust een keer langs.

Geneeskunde

Voor kopij: R. le Doux, Fac.Bur. niveau 3, kamernr. 3226, UNS50, tel. 3881448, voor woensdag 12.00 uur.

Mededelingen Bureau Onderwijs

Data diploma-uitreikingen 1996

woensdag **24 april:** doctoraal 14.00 uur, basisarts 15.30 uur

woensdag **19 juni:** doctoraal 14.00 uur, basisarts 15.30 uur

Plaats: St. Janskerk, Maastricht

Bloktoets

Bloktoets 2.5 vrijdag 22 maart 09.00-12.00 uur Sporthal De Heeg
Bloktoets 4.5 maandag 25 maart 09.00-11.00 uur Sporthal De Heeg
LET OP IN WELKE SPORTHAL U ZIJN MOET.

Bureau Internationale Betrekkingen

Zin in een stukje buitenland ervaring in het volgende academisch jaar (96/97)? (bv in het kader van je wetenschapsstage blok 4.6/4.7). Kom dan eens langs tijdens de spreekuren van het Bureau Internationale Betrekkingen en LAAT JE VOORLICHTEN OVER DE VELE MOGELIJKHEDEN: elke dinsdag en vrijdag van 12.30-14.00 uur, elke donderdag van 10.00-11.00 uur, kamer 1.143 (nivo 1 t/o de onderwijsbalie), tel. 3881173.

Wil je naar Bristol (UK) in 96/97 meld je dan in ieder geval aan voor 1 april 1996 bij bovengenoemd bureau.

Publieke fax beschikbaar voor studenten

Misschien is het jullie al opgevallen, maar in de hal beneden is een publieke fax geïnstalleerd die door studenten voor een redelijk tarief gebruikt kan worden. Tarief: fl 1,50 basis bedrag per fax + fl 0,25 per tik. De lengte van een tik is afhankelijk van de bestemming. Wij hopen jullie hiermee van dienst te zijn, zodat jullie niet meer overal hoeven aan te kloppen om een fax te mogen versturen. Veel plezier met de nieuwe fax.

Studentenfractie

De studentenfractie geneeskunde bestaat uit 9 leden die zitting hebben in het Faculteitsbestuur, het Dagelijks Bestuur onderwijs, de Faculteitsraad, de Opleidingscommissie en de Curriculumorganisatie. Binnen deze organen proberen zij de onderwijs- en studentbelangen binnen de faculteit te behartigen. Iedere eerste woensdag van de maand houdt de SFG spreekuur van 12-14 uur in kamer 1.143. Je kunt er terecht voor vragen, klachten en ideeën over het onderwijs (bv examenregels, internationalisering, bibliotheek, coschappen etc.). Dus als je ergens mee zit, aarzel dan niet en kom langs. Je kunt ook een briefje in de brievenbus voor de balie Bureau Onderwijs doen.

Gezondheidswetenschappen

Voor kopij: D. Verheyen, Fac.Bur., niveau 1, kamernr. 1236, UNS50, tel. 3881739, - voor woensdag 12.00 uur.

College over stages GKG

Op dinsdag 19 maart van 13.30-15.30 uur zal er in collegezaal UNS 0480 (rode zaal) een informatie-college plaatsvinden voor alle studenten die van plan zijn in het studiejaar '96-'97 stage te gaan lopen. Het college zal gegeven worden door dr. P. de Jong en drs. M. van Rijsoort (stage-coördinator). Daarnaast zullen twee studenten over hun ervaringen met betrekking tot het lopen van stage vertellen. Uiteraard zal er ruimte zijn voor het stellen van vragen. Het spreekuur van de stage-coördinator is iedere woensdag van 11.00-12.30 uur. Via het secretariaat van de vakgroep DEP (tel: 3881598) kunnen hiervoor afspraken gemaakt worden.

Voorlichting stage BGK

Op dit moment wordt de nieuwe stageklapper samengesteld voor hen die in de loop van dit jaar op stage gaan. De klapper zal begin april beschikbaar zijn, aansluitend aan een algemene voorlichtingsbijeenkomst. Tijdens deze bijeenkomst, op 3 april van 11.00-13.00 uur in de groene zaal (UNS50-0406), zal de stageprocedure nader worden toegelicht. Klaas Westerterp, stagecoördinator BGK.

Rechtsgeleerdheid

Voor kopij: A. Kessen, Bur.Onderwijs, Zwingelput 4, tel. 3883003, voor vrijdag 13.30 uur.

Openingstijden Onderwijsbalie BO

Maandag t/m vrijdag van 10.15-11.15 uur en van 14.15-15.15 uur. Op maandagavond is de balie ook geopend van 20.00-21.00 uur.

Verkrijgbaar aan de balie

Vanaf 05 februari: opsteltitels AVONDOPLEIDING. Inleverdatum: 17 april 1996.

Vanaf 06 maart: opsteltitels DAGOPLEIDING Nederlands en fiscaal recht. Inleverdatum: 17 april 1996.

Colleges

Voor data, locaties en tijden raadpleeg de roosters en/of informatieborden van de onderwijsbalie.

TOETSEN BLOK 3 DAGOPLEIDING NEDERLANDS, FISCAAL RECHT EN EUROPEAN LAW SCHOOL

DINSDAG 02.04.1996

- 09.00-12.00 Collegezaal Nieuwenhof: ELS 2.3 Common Law

System.

- 13.00-16.00 Collegezaal Nieuwenhof: NR 4.3 Geschiedenis van het strafprocesrecht
WOENSDAG 03.04.1996

- 09.00-12.00 Sporthal Randwyck: NR 1.3 Onrechtmatig gedrag, NR 3.3 International law

- 09.00-12.00 Sporthal Daalhof: FR 2.3 Belastingtheorie, NR 3.3 Rechten van patiënten, Rechtspersonen, FR 4.3 Internationaal belastingrecht

- 13.00-16.00 Sporthal Daalhof: FR 2.3 Criminaliteit voor fiscalisten, NR 3.3 Strafrechtelijke procedures en mensenrechten, NR 4.3 Decentralisatie, Echtscheiding, European company and business law, Europees mededingingsrecht, Vreemdeling

- 13.00-16.00 Sporthal Randwyck: NR 2.3/ELS 2.3 Strafrecht (criminaliteit), NR 3.3 Verbintenissenrecht, Introduction to EC-Law DONDERDAG 04.04.1996

- 09.00-12.00 Staaarzaal: FR 3.3 Belastingrecht voor ondernemingen, FR 4.3 Internationale loonbelasting en premieheffing

* Overige keuzeblokken NR 3.3 en 4.3 worden middels een paper of mondeling getoetst

OPMERKINGEN:

- De mogelijkheid bestaat dat het Dagelijks Bestuur van de Examencommissie alsnog besluit dat een of meerdere bloktoetsen van de keuzeblokken (jaar 3 en 4 NR) mondeling zullen worden afgenomen

ADRESSEN VAN TOETSLOCATIES:
Sporthal Daalhof Goudenweg 190, Sporthal Randwyck Sorbonnelaan 180, Collegezaal Nieuwenhof Zwingelput 4, Staaarzaal (v/h De Awvestiene) Kesselskade 43

- Bij de bloktoets mag, tenzij anders op de voorpagina van de toets aangegeven, gebruik worden gemaakt van: (een) niet geannoteerde, dus niet van commentaar of rechtspraak voorzien, editie(s) van de wetgeving, alsmede van de Asserbundel

Bureau stages Nederlands recht

- Advocatenkantoor Weert en in Roermond zoekt student-stagiaire vanaf april; civiele praktijk.

- Gemeente midden Limburg zoekt student-stagiaire met belangstelling voor de nieuwe Algemene Bijstandswet.

- Vacatures voor afgestudeerde juristen: *bedrijf Maastricht, directie-secretaris *bedrijf Heerlen, junior jurist civielrecht, procesrecht. Informatie bij: Ellen de Krom, stagecoördinator tel. 043-3883274.

BUREAU INTERNATIONALISERING

Openingstijden Bureau Internationalisering

Voor Nederlandse studenten, Erasmus, Tempus en Magister iuris Communis studenten maandag- dinsdag- en donderdagochtend van 10.15-11.15 uur, kamer 0041, Nieuwenhof.

STIR / SWOL 1995-1996

Studenten die in 1995-1996 een studieperiode (evt zomercursus) willen doorbrengen in het buitenland buiten het ERASMUS programma kunnen voor aanvraagformulieren en informatiesets terecht bij Erna Voncken. Aanvragen worden uitsluitend op de volgende data behandeld: 15 april 1996 en 15 juni 1996.

VOORLICHTINGSBIJEENKOMSTEN ERTS / EUROPEAN LAW SCHOOL / ERASMUS

Op onderstaande data worden voorlichtingsbijeenkomsten gehouden over ERTS / European Law School / ERASMUS:

* Donderdag 28 maart 1996, 17.30 uur, Collegezaal Nieuwenhof: ERTS-studenten die in '96/'97 naar buitenland gaan * Donderdag 25 april 1996, 17.30 uur, kamer 2040A Nieuwenhof: ERASMUS-studenten die in '96/'97 naar buitenland gaan * Donderdag 9 mei 1996, 17.30 uur, Collegezaal Nieuwenhof: Aanstaaende ERTS-/ELS-studenten * Tijdens deze voorlichtingsbijeenkomsten worden ook de inschrijfformulieren uitgedeeld. Aanmelding vóór bovengenoemde data is niet mogelijk!

THE MAASTRICHT MAGISTER LECTURES 1995/1996 / Part II

* 22 March 1996: 'Lawyers at the European Commission', by: Jacqueline Minor (DG XV, European Commission), Marc de Pauw (Legal Service of the European Commission) * 19 April 1996: 'Free Trade Crusaders', by: Pieter-Jan Kuyper (Legal Service of the European Commission), Tania Friederichs (DG I of the European Commission) * Time: 18.30 hours! * 10 May 1996: 'Out of Africa', by: Simon Horner (DG VIII of the European Commission) * Time: 16.30 hours * Place: Moot Court Room (1030A Nieuwenhof) * Admission: free, for all students * Information: Peter Van den Bossche (tel: 3883261) * Afterwards: Drink in café 'Forum'

SEMINARS / COLLOQUIA / CONFERENCES

* A Dynamic recognition of diplomas in a European area for training and the professions, Academie de Droit Europeen, Brussels, 21-22 March 1996 * Annual Conference from The Association of Law Teachers, London, 31 March - 2 April 1996 * Toronto International Model United Nations Conference, May 1996, Toronto * Centre International de Formation Européenne, Nice, Programme for 1996: International Seminars, Lectures, Conferences and symposiums, University sessions, Publications.

KANDIDAATSTELLING
Studenten denk eens na over een lidmaatschap van de faculteitsraad: een goede vertegenwoordiging is ook voor jullie van belang!

Saïd, Hubert en Vinz, de drie losers uit Chanteloup-les-Vignes

La Haine, de strijd van de losers tegen de losers

'Het gaat er niet om hoe je valt, maar hoe je neerkomt'

Wat zei de man die van een gebouw van vijftig verdiepingen sprong? Bij iedere verdieping sprak hij zichzelf moed in: „Tot nu toe gaat alles goed, tot nu toe gaat alles goed.” Totdat er nog vijf verdiepingen te vallen waren. Toen schoot hem ineens de grootste wijsheid voor de rest van zijn leven te binnen: „Het komt er niet op aan hoe je valt, maar hoe je neerkomt.”

'La Haine' ('De haat') van Mathieu Kassovitz begint met wrange voorstadshumor. Anderhalf uur visueel en verbaal geweld later zet een gefrustreerde politieman zijn pistool tegen de kop van Vinz, alleen maar om te pesten. Het wapen gaat per ongeluk af: weer een 'bavure', waarmee de Franse radio geregeld haar nieuwsuitzending op zaterdag- of zondagmorgen opent. Dan grijpt Hubert, de zwarte vriend van Vinz zijn pistool en zet het tegen de kop van agent Klootzak, die hetzelfde doet bij Hubert. Begeleid door het staccato van een tikkende klok klinkt monotoon de stem van M.C. Solar: „Er valt een maatschappij van de vijftigste verdieping. Bij iedere verdieping denk je: tot zover gaat het goed, tot zover gaat het goed. Totdat ze beseft dat het er niet om gaat hoe ze valt, maar hoe ze neerkomt”. Dan klinkt het schot. De boodschap die er met die klap wordt ingeramd, is duidelijk: de Franse samenleving bevindt zich ergens tussen de vijftigste verdieping en de harde grond van de asfaltjungle. Iedereen weet min of meer wat er zich afspeelt in de banlieue van de grote en minder grote steden als Parijs, Marseille, Lyon, Grenoble of Amiens, maar laat net liever niet tot zich doordringen. Het uitstekende programma 'Envoyé spécial' (iedere donderdag te zien op France 2 en dinsdags herhaald op TV5) heeft er diverse lange reportages aan gewijd, bran-

dende autowrakken en mattende ordetroepen sieren de tv-journaals in het weekend. Mitterrand stuurde als uitiem bewijs van machteloosheid Bernard Tapie er als minister op af, Chirac schreef de 28-jarige regisseur Kassovitz een complimenteus briefje en premier Juppé adviseerde zijn kabinet de film te gaan zien, wetende dat een liefelijk bezoek aan dit soort oorden veel te riskant is voor een vertegenwoordiger van de overheid. Politie mensen erkennen dat ze bepaalde voorsteden van Marseille of Parijs niet meer durven betreden. Daar geldt risicofactor 8: de stadsguerrilla. Agenten die in dergelijke voorsteden worden gedetacheerd voelen zich behandeld als het uitschot van hun organisatie, zoals de bewoners zich het uitschot van de maatschappij voelen. Derderangs overheidsdienaren tegen vijfderangs burgers, losers tegen losers. In nerveuze zwart-witbeelden beschrijft Kassovitz quasi-documentair een dag uit het leven van drie jongeren uit de Parijse betonstad Chanteloup-les-Vignes: Saïd de arabier, Hubert de neger en Vinz de jood. Zij spreken 'verlan', het door elkaar gehuselde (à l'envers) Frans, waarin een 'arabe' een *beur*, een 'père' een *reup* en Paris *ripa* wordt. Daags na een rel, waarbij een politieman zijn wapen verliest en een jonge beur zwaar gewond is geraakt, nemen de drie de schade in de wijk op. De sportschool waar Hubert een carrière als bokser voorbereide, is veranderd in een puinhoop. Ordetroepen, geselecteerd op bothed en het vermogen om te haten, staan overal in de wijk klaar om de belangen van de rechtshapen landgenoten te verdedigen tegen de geminachte volkeren van gene zijde van de Middellandse Zee. Vinz is de gelukkige vinder van de politie-revolver en belooft die te gebruiken als hun vriend zal sterven. Die nacht zien de drie op een televisiescherm in een soort Hoog Catharijne het bericht dat hun vriend is gestorven. Vinz houdt woord: oog om oog, tand om tand. 'La Haine' heeft een enorm succes gehad in Frankrijk, niet alleen in de bioscopen, maar

ook in de politiek. De film heeft een belangrijke rol gespeeld in de beslissing van de regering om een grootscheeps saneringsprogramma af te kondigen voor de betonsteden, die als de grote vergissing van het jaren zestig-urbanisme worden beschouwd. Dat ze ook als excuus zijn gaan gelden voor de opkomst van extreem rechts, wordt er veiligheidshalve niet bij gezegd om LePen niet verder in de kaart te spelen. En Nederlanders zouden uit de voorstedelijke malaise een argument kunnen halen om er Chirac mee om de oren te slaan. De president mag het ongestoorde aanbod van drugs in Nederland gerust aan de kaak stellen, als hij maar niet vergeet dat de vraag zich in dergelijke situaties even ongestoord ontwikkelt. Regisseur Kassovitz heeft inmiddels kritiek te verduren gehad van andere getto-films die hem verwijten dat hij nog niet realistisch genoeg is geweest en acteurs heeft gebruikt in plaats van echte bewoners. Gezeik, met permissie: de filmer heeft een eerlijke poging gedaan om het stereotype van een strijd van de goede slachtoffers tegen de slechte onderdrukkers te vermijden. Toen twee weken geleden bij de uitreiking van de Césars (de Franse pendant van de Oscars) La Haine tot de beste Franse film van 1995 werd uitgeroepen, was Kassovitz ook niet te vinden tussen het kakkeuze volkje van smokings en adembemende décolletés. Houen zo, meneer Kassovitz, ga Spike Lee met zijn kapsones niet achterna!

Jacques Herraets

'La Haine' Regie: Mathieu Kassovitz. Met Vincent Cassel, Hubert Kounde, Saïd Taghmaoui, Vincent Lindon. Dagelijks in Lumière om 20.00 uur.

Agenda

donderdag 14 maart
Vesper-meditaties, St. Janskerk, 17.00
'(On)afbankelbaarheid in relaties', lezing Studium Generale, Nieuwenhofzaal, 20.00
Hélène Grimaud, pianoconcert, Vrijthoftheater, 20.15
'Kbarisma', dans, Marishka van Loon, Theater Kumulus, 20.30

vrijdag 15 maart
Koos Alberts, MECC, 20.15
Modern Spitzenwerk, ballet, Scapino, Vrijthoftheater, 20.15

zaterdag 16 maart
'Night of the Gypsies', Vrijthoftheater, 20.30-01.30

zondag 17 maart
Bataille zingt, zang en voordracht, Kasteel Vaesbartelt, 15.00

maandag 18 maart
Tbe Nils, pop, Vrijthoftheater, 20.15

woensdag 20 maart
'Medea', toneel, Noord Nederlands Toneel, Vrijthoftheater, 20.15
Duo Mak en Nieuwkerken, bariton en piano, lunchconcert, Vrijthoftheater, 12.30
'Psychologische en biologische functies van gezichtsexpressies', lezing Studium Generale, Nieuwenhofzaal, 20.00
'Muralis', dans, Krisztina de Châtel, Vrijthoftheater, 20.15

Exposities
Molke Blum, gouaches en gemengde technieken, Galerie Fab, Brusselsestraat 80, t/m 1 april. Do 16.00-20.00; vr t/m za 13.00-17.00
Aleksander Bobkin, olieverf, Galerie Tracé, Alex. Battalaan 31, t/m 6 april. Do 14.00-18.00; vr en za 12.00-17.00
Kaete van Breda, wandkleden, Kamer van Koophandel, Maasboulevard 5, t/m 29 mrt. Ma t/m vr 8.30-16.00
Rob Mohlmann, Carel Huls, Joop Nijmeijer en Gert Kemper, 'Een bijtijdse kijk op stilven', Galerie Artisart, Grote Gracht 43, t/m 6 april. Di t/m za 13.30-17.30
Josien Brenneker, grafisch werk, Galerie Wolfs, Hoogbrugstraat 69, t/m 30 maart. Wo en vr 14.00-18.00; do 18.00-20.00; za 10.00-17.00
René Glaser, schilderijen en grafiek, Galerie Schuwirtz & van Noorden, Rechtsstraat 64, t/m 14 april. Do t/m za 14.00-18.00
Willem de Kooning, sculpturen, t/m 2 juni; **Louise Bourgeois**, grafiek 1938-1993, t/m 14 april; **Sol Lewitt**, wandchildering, t/m 1 september; **Paul Drissen**, t/m 16 mei; **Jan J. Schoonhoven**, reliëfs en tekeningen 1960-1990, t/m 14 april; **Collectie Neutelings**, Middeleeuwse beeldhouwkunst, t/m 9 juni, Bonnefanten Museum. Di t/m zo 11.00-17.00, tevens op feestdagen die op maandag vallen.

Films - Speelweek: 14 t/m 20 maart

FILMTHEATER LUMIÈRE, Bogaardenstraat 40b
La Haine, 20.00

Manneke Pis, 20.15 (behalve op ma 18-03)
To die for, 22.00

Flirt, 22.15 (behalve op ma 18-03)

Cinemagla, 20.15 film: Boys on the side, lezing: Jan Salden

CINEMA PALACE, Wycker Brugstraat 1

Ace-Ventura II: when nature calls, dag. 19.00 en 21.30; vr, za, zo en wo ook 14.00 en 16.30

Jumanji, dag. 19.00 en 21.00; vr, za, zo en wo ook 14.00 en 16.30. Ma alleen om 19.00

Pocahontas, (Ned), vr, za, zo en wo 14.15

Babe, (Ned), vr, za en wo 16.15

Clueless, dag. 19.00; zo ook 16.15

Dangerous Minds, dag. (behalve ma) 21.15

Sneak-preview, ma 21.00

Les Films du paradis 'M', ma 21.30

PATHÉ MAASTRICHT, Wilhelminasingel 3

Casino, dag. 12.45, 16.30 en 20.30

Heat, dag. 13.00, 16.30 en 20.15

Jumanji, do, vr, zo, ma, di en wo 13.15, 16.00, 18.45 en 21.30; za 14.00, 17.00, 19.45 en 22.30

Legends of the Fall (Riksbios), do, vr, zo, ma, di en wo 12.00 en 15.15; za 13.00 en 16.15

Leaving Las Vegas, do, vr, ma en di 13.15, 16.00, 18.45 en 21.30; zo en wo 16.00, 18.45 en 21.30; za 17.00, 19.45 en 22.30

Nixon, dag. 12.45, 16.30 en 20.30; za, zo, en wo alleen om 20.30

Boefjes, za 14.00 en 17.00; zo en wo 13.15 en 16.00

The Usual Suspects, do, vr, zo, ma, di en wo 18.45 en 21.30; za 19.45 en 22.30

Babe, za 14.00; zo en wo 13.15

Nixon, dag. 12.45, 16.30 en 20.30

CINÉ-K, Bernardusstraat 13

Zusje, dag. 21.00

KANDIDAATSTELLING

Voor de verkiezing van de geleding studenten van de Universiteitsraad: van 1 t/m 3 april 1996 kunt u laten zien dat democratisering nog steeds leeft.

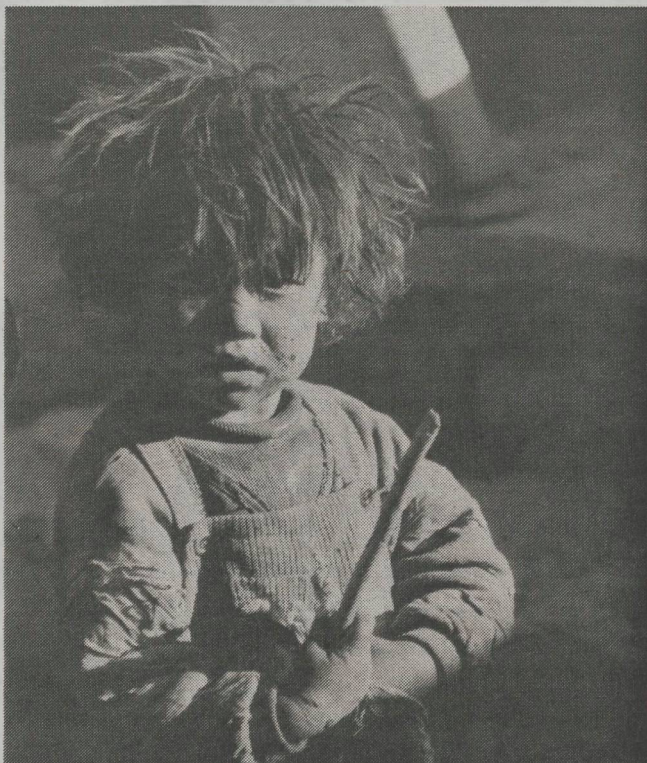

'Het gezicht en face' in Kumulus

Karakterkoppen en kindertekeningen

Iedere avond kijkt conciërge Leo Muys even naar zichzelf. Niet dat hij zo ijdel is. Welnee. Maar tegenover zijn kantoortje in de gangen van Kumulus hangt zijn portret, geschilderd door Peter Bertus. Deze 'tronie van Muys', zoals de schilder het zelf wat gekserend noemt, is onderdeel van de tentoonstelling in het kader van het project 'Het gezicht en face'.

Een van de anonieme werken op de tentoonstelling 'Gezichten en face'

is weliswaar met een fijne tere penseelstreek op het doek gezet, de kille grijze achtergrond doet je rillen. Juist deze tegenstrijdigheid doet het doek in het oog springen. Sommige schilderijen zou je het liefst voorbijlopen. Zo ook het blauwe doek met daarop een ovale veelkleurige vorm waarin een reflector de plaats van de mond lijkt aan te geven. "Tja, ik kan hier wel wat hineininterpretieren. Het doek heeft in de verste verte misschien wel iets van 'De

Schreeuw' van Edvard Munch. En met enige goodwill kan ik er ook nog ET van maken. Maar dan ben ik een beetje al te vriendelijk. Voor hetzelfde geld kan ik het werk waardeloos noemen." Zelfs voor een welwillend verstaander zijn niet alle beeldtalen, die in Kumulus dwars door elkaar heen worden gesproken, even gemakkelijk te volgen.

Tineke Oosterloo

"Ik ga niet vaak uit. Maar als ik ga stappen, vind ik het het leukst om naar optredens te gaan. Niet van die grote in stadions, maar een kleine band in een kroeg. Op dat gebied is er in Maastricht helaas weinig te doen. En als er al wat is, dan is het zo druk dat het niet meer leuk is."

Hemelhoog

Marc Bonten, arts-assistent in opleiding bij de vakgroep interne geneeskunde

"Wat dat betreft waren de bluescafés in Chicago een verademing. Daar zit je gewoon voor een paar uurtjes, je drinkt wat, beleeft de muziek en gaat weer naar huis."

"Ik heb een half jaar onderzoek gedaan op de intensive care van het County Cook Hospital in Chicago. In die periode woonde ik in een appartementje in het centrum. Vlakbij Lincoln Park. In die buurt waren veel uitgaansmogelijkheden. Bij mij om de hoek waren drie gerenommeerde bluescafés. In totaal zijn er, geloof ik, zo'n vijftig. Maar er wonen ook viereneenhalf miljoen mensen in die stad. In die blueskroegen is er zeven dagen per week live-muziek. Het interieur is niet om aan te zien. Daarbij vergeleken is de Koko-kroeg nog modern. Er is geen tap, iedereen drinkt zijn bier uit een flesje. De bands die er optreden komen bijna allemaal uit Chicago. Het zijn wel allemaal professionele bands, die veel rondtoeren. Het ene weekend zitten ze in New York, het andere in Chicago. Ze worden natuurlijk ook veel gevraagd, omdat de Chicago-blues een goede naam heeft. De gitaar op de voorgrond en up-tempo nummers. In tegenstelling tot de blues uit het zuiden van de Verenigde Staten. De Mississippi-blues en de Georgia-blues zijn veel trager."

"In Nederland zie je in bands vaak van die jonge types. In Chicago zijn het de oude knarren die de kar trekken en de band hun naam geven. Ze verzamelen jonge talenten om zich heen. Allerlei muzikanten proberen via die bluesbands de muziekwereld in te komen. Die bandleiders zijn af en toe echte slavendrijvers. Otis Clay, die ook op het North Sea Jazz Festival heeft opgetreden, stond enorm te schelden op zijn muzikanten als hij vond dat ze niet goed genoeg hun best deden. Een van die muzikanten vertelde dat je eruit vliegt als je twee concerten wat minder speelt. Maar ja, op deze manier houdt die band zich wel al jaren staande. Er zijn ook vriendelijkere bandleiders. Eddy Shore heeft bijvoorbeeld zijn halve familie bij zich. Zijn zoon speelt gitaar en ik geloof dat de basgitarist al vijftientwintig jaar bij de band zit." De blues zijn natuurlijk een uiting van de gevoelens van vroegere slaven over de onderdrukking. Rauwe muziek die met jengelende gitaren de pijn en de armoede beschrijft. En blues zag Bonten genoeg in het ziekenhuis waar hij onderzoek deed: "Het Cook County Hospital stond model voor de Amerikaanse serie E.R. (Emergency Room), die nu ook in Nederland op televisie is. Het ligt aan de rand van downtown Chicago, de toegangspoorten richting getto. Daar kun je niet gaan rondlopen 's nachts. Het ziekenhuis is negentig jaar oud en was het eerste armenziekenhuis in de Verenigde Staten. Eind jaren dertig hadden ze het eerste traumacentrum van de wereld, opgezet vanwege het toenemend aantal verkeersongelukken en de bloedige mafia-strijd. Cook County heeft ook de grootste bloedbank ter wereld. Wat wil je, als je zoveel bloed nodig hebt. De patiënten die ze in de serie binnenkrijgen, worden ook in werkelijkheid de eerste hulp binnengereden: schotwonden, steekwonden, trauma's. Alleen zijn het op de televisie allemaal blanke patiënten. Die heb ik daar in het echt zelden gezien. En patiënten met een ziektekostenverzekering al helemaal niet."

Eigenlijk is alleen de emergency room modern, de rest van het ziekenhuis is, op zijn zachtst gezegd, wat uit de tijd. Alsof je de tijden van Florence Nightingale instapt. Zalen waar veertig man liggen. Nergens air-conditioning. Op het einde van de gang hangt een grote ventilator die de hele gang moet voorzien van wat koele lucht. In de zomer was het er niet om uit te houden. Afgelopen jaar beleefden ze in Chicago net de heetste zomer van de eeuw, met temperaturen tegen de vijftig graden. In één week tijd overleden er achthonderd mensen meer dan het jaarlijks gemiddelde. En in Amerika moeten volgens de wet alle lijken geobduceerd worden. Maar de 'general examiner', een soort super-patholoog, kon de toevoer niet meer aan: voor het ziekenhuis stond een rij met grote koelvrieswagens gevuld met lijken."

Judith Kuijk

(In deze wekelijkse rubriek vertellen medewerkers en studenten van de RL over hun mooiste, meest bijzondere culturele belevenis)

CWS-studenten presenteren nummer nul van nieuw blad

SKIN verkent grenzen van het gesprek

Comfortable Silences noemt Uma Thurman ze in Pulp Fiction: Twee gedrongen heertjes, kaalend en met gefronste wenkbrauwen zitten tegenover elkaar aan een rond tafeltje. Ze kijken naar de lezer met hun grote hoofden vanaf de langwerpige bladzijde aan, met een blik die het midden houdt tussen verontrusting en berusting. Ze zijn uitgepraat, maar het gesprek gaat door, zij het zonder woorden.

van een zeer wisselende kwaliteit. Om enige orde aan te brengen in het interdisciplinaire podium kreeg het eerste nummer een thema mee: "De grenzen van het gesprek". In het openingsartikel laat David Hamers, aan de hand van moderne romans als *American Psycho*, *City of glass*, *Het uur van Lood* en *Gimmick!* zien hoe inhoudeloosheid van moderne taal mensen berooft van een duidelijke opvatting over wie zij zijn. Onze identiteit wordt, zo laat Hamers zien, steeds meer een samenraapsel van grote merknamen en slogans. Voor wie de laatste tijd goed om zich heen heeft gekeken, is die constatering misschien niet zo schokkend, maar de heldere manier waarop Hamers het verwoordt geeft een vorm aan dat gevoel. Over de strijd die schrijvers voeren met taal gaat ook *Mededelingen omtrent de dood van T.* Een kort verhaal van Henk van Rensen, over de schrijver T. die stierf aan het gevecht dat hij met de taal leverde. Dat Van Rensen een virtuoos schrijver is, blijkt ook uit zijn vergelijkende beschouwing tussen twee beeldend kunstenaars. De beschouwing is door het zorgvuldig gepolijste en beeldende taalgebruik van de SKIN redacteur zelf tot een kunstwerkje geworden. Helaas is dat niet voor alle bijdragen het geval. Een artikel over de ideologische kant van de zogenaamde 'pragmatische' politiek, verdient het zeker om gelezen te worden, maar wordt ontsierd door een erg wetenschappelijke stijl. Dat geldt eigenlijk nog meer voor een artikel over de communicatieve waarde van opera, dat vanwege een even academische toon weinig uitnodigt tot lezen. Onbegrijpelijk is een bijdrage van kunste-

nares Anke Haarmann, die een verzameling Engelstalige zeer intellectualistische citaten over kunst heeft samengevoegd. Was het haar bedoeling om niet begrepen te worden of wil ze de kretologie aan de kaak stellen? Gelukkig zijn niet alle meewerkende kunstenaars even ontoegankelijk. De vormgever van het tijdschrift, Richard Niessen, geeft in zijn bijdrage in ieder geval op een geestige manier commentaar op de onleesbaarheid van theateraffiches. Zelf heeft hij van SKIN een prettig leesbaar boekwerk gemaakt. Een noviteit van het blad is het gebruik van zogenaamde 'hypertext'. Kleine nummer-tjes in de kantlijn verwijzen de lezer heen en weer tussen de verhalen, gedichten, essays en het heel bijzondere interview dat SKIN rijk is. De lezer wordt zo gedwongen om onderlinge verbanden te leggen. Zoals dat hoort bij een nulnummer, is de kwaliteit van deze SKIN wat wisselvallig. Er is reden om met spanning te wachten op SKIN nummer één. De basis daarvoor is in ieder geval gelegd: het ruwe karakter van dit langwerpige boekje, en het systeem van interne verwijzingen, maakt het lezen van de eerste SKIN tot een avontuurlijke ervaring. Het is aan te raden om een avond SKIN te lezen. Het geeft stof tot nadenken. "Infuus met gif en Tegengif" staat op de voorkant, en zo is het maar net. Na afloop blijf je als lezer stil achter, Comfortable Silences.

Micha Wertheim

SKIN is te koop bij de betere boekhandel en kost zes gulden.

Taalgebrek

Waarom hebben wij toch een Frans wetenschappelijk probleem? Op spuugafstand in de richting van de Côte d'Azur is mijn vriendin Gigi een internationale expert op volksgezondheidsterrein. Je kunt geen bijeenkomst zo gek bedenken of Gigi steelt de show. Ze wordt gefêteerd door deftige oude mannen. Ze weet sappige gezondheidsverhalen te vertellen. Héérlijk vinden de deftige oude mannen dat, en nodigen Gigi uit voor nog eens een glaasje. Af en toe lunchen wij in Visé om te roddelen over de ouwe knakkers.

Tout prêt, à Nancy, se trouve Gérard. Un fin merle doté de la garantie d'authenticité dans les sciences politiques qui est connu partout en douce France et en outremer. Je l'ai rencontré à Montréal (prononcer: Mông Rgeàll, et jamais Mantriô!) et j'étais déconcertée de le voir employer la ruse en intelligence. Maar zijn naam kom ik in 'onze' toonaangevende wetenschappelijke tijdschriften niet tegen. In Parijs woont mijn vriendje Laurent. Hij studeerde aan de gerenommeerde Haute École de Commerce en werkte op prestigieuze plekken binnen de VN. Hij bedankte voor een hoogleraarsplaats aan Harvard. "Kutbrood daar in Boston," vindt hij, "Il vaut mieux prendre un croissant à Togo."

Waarom hebben wij toch een Frans wetenschappelijk probleem? Ieder jaar trekken borden, volksstammen, gebele bedrijfstakken Nederlanders naar Frankrijk. Ze hebben er al een huisje (in de Ardèche), of ze bouwen er eentje (lichtgewicht plastic, of het gezinsmodel van canvas); in je eigen huis zijn de gehaktballen altijd het lekkerst. Ze sturen hun kinderen naar de bakker. Voor stokbrood. Terwijl ikzelf driftig mijn bestelling stond te repeteren maakte ik een Hollandse dreumes van anderhalf stokbrood mee die stelde: "Un grand pain, s'il vous plaît, et huit croissants."

Maar de passie voor het land waar men, zo gaat de uitdrukking immers, als God leeft verdwijnt bij het overschrijden van de Luxemburgse grens.

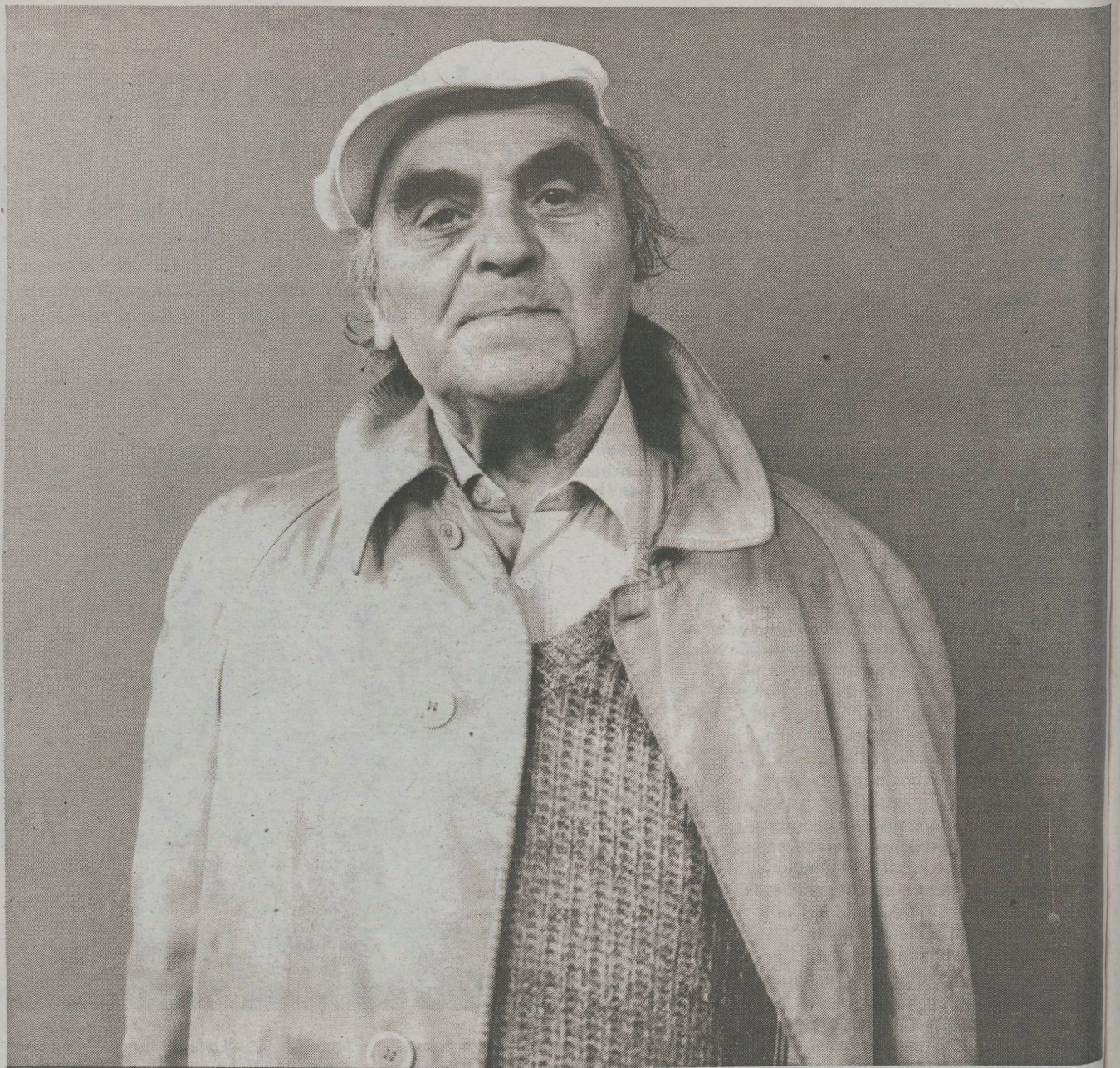
Wij lezen geen Franse wetenschappelijke literatuur. Zeker in mijn wetenschappelijke netwerken bevinden zich amper Fransozen. Omdat die camembert-snoepers zo'n raar taaltje spreken? Dat ze alles omkeren, zodat AIDS SIDA wordt, NATO OTAN, en de UNO ONU?

Zijn de Franse wetesjappers misschien echt anglofoob? Spreken ze daarom over een 'ordinateur' waar de rest van de aardkloot het over een computer heeft? Of heeft het tóch te maken met de nucléaire force de frappe?

Ik weet het niet. Ik weet dat de Franse wetesjappers menen aan hun eigen tijdschriften de handen méér dan vol te hebben. Soit, maar jammer. En wat dom toch van ons dat wij zo weinig ons best doen om op spuugafstand te lezen.

Eva

NtS (Na 't Schrijven; een Nederlands PS): ik had mijn uiterste best gedaan dit stukje in het Frans te componeren. Het bleek koeterwaals, volgens de redactionele expert van dit blad. En in vreemde talen, als het Koeterwaals, wordt in Observant niet geschreven.

Salvador Hertog

(foto Sjoerd Holsbergen)

Maastrichtse grapjes

Er was een bloemlezing* voor nodig om zijn naam weer eens te lezen: Salvador Hertog, aan het begin van deze eeuw geboren én besneden in de Mariastraat in Maastricht.

Hijzelf heeft aan die geboorte een lange kronkelende zin gewijd, volgepropt met tegenstrijdige beelden uit de leefwereld van een gelovige joodse jongen in een door en door katholieke stad.

Een Limburgse jood.

Krijg nou wat! Bestaat dat ook?

Dat er in het zuiden van ons land joden met een zachte g bestonden, die bier dronken in cafés en meeliepen in carnavalsoptochten: de jonge Salvador Hertog had heel wat uit te leggen toen hij tenslotte vanuit Maastricht in Amsterdam terechtkwam.

Nog een geluk dat ze hem niet geloofden. Neem die keer in de oorlog dat hij bij de slager was, er waren Duitsers in de zaak en iemand wees op hem en zei: „Dat is een jood.” Waarop de slager zei: „Welnee, die ken ik, dat is een Limburger.”

Gered door zijn accent!

Eenzelfde ongeloof viel hem later ten deel toen hij zich een plaatsje probeerde te verwerven binnen de Nederlandse literatuur. De recensenten vonden hem maar „een vreemde vogel in de literaire volière”, „een onnederlandse verschijning in onze noordelijke letteren”. Na zijn dood, in 1989, raakte hij ook dat bescheiden plaatsje vrijwel meteen weer kwijt. Vonden ze het blijkbaar toch niet geloofwaardig genoeg.

BERICHT UIT MAASTRICHT

Ikzelf ontmoette Salvador Hertog in 1975 of daaromtrent, aan het eind van een groot aantal trappen in het Willem Witsenhuis in Amsterdam, een kleine gestalte op rubberen benen.

Ik was nog maar net boven of hij begon al Maastrichts tegen me te praten, hij snakte ernaar, leek het wel, zoals ik snakte naar adem.

„Dat begrijp jij niet,” zei hij tegen zijn jonge vrouw, „Maar als we vroeger met zijn drieën waren en er was een Hollander bij zeiden we: Jij begrijpt er toch niets van, jij bent een Hollander.”

Maastrichtse grapjes waren dat.

Na zoveel jaar in den vreemde had hij een nostalgische behoefte aan het chauvinisme van zijn jeugd, waarin Hollanders enkel dienden om het gebrek aan ernst van de Maastrichtenaar te accentueren. Als voorbeeld vertelde hij het verhaal van een populaire joodse man die bij optochten en processies te paard voorop reed en die gevraagd was om de Maastrichtse afdeling van de NSB op poten te zetten.

Zie je wel! Ze namen niks serieus. „Nee, in Maastricht heb ik het nooit serieus kunnen nemen.”

Daarnaast koketteerde hij graag met een zekere Franse slag.

Toen ik hem voorstelde voor de radio zijn leven te vertellen dacht hij meteen aan de manier waarop Paul Léautaud dat begin jaren 50 gedaan had voor de Franse radio. Zo wilde hij het ook, geen vraag en antwoord-spelletje maar een écht gesprek, een discours noemde hij dat. In de praktijk kwam het erop neer dat hij geen antwoord gaf op de vragen die ik stelde. In plaats daarvan ging hij zijn eigen gang.

Hoe dat ging, zo'n discours?

Ik vroeg hem bijvoorbeeld naar zijn belevenissen in het verzet. Waarop hij antwoordde dat hij die morgen in de tram een Marokkaan had ontmoet. Na een goed gesprek waren ze als vrienden uit elkaar gegaan, maar nu werd hij gekweld door de gedachte dat er misschien bij hem ingebroken zou worden, want hij had zijn nieuwe vriend per ongeluk zijn adres gegeven. Geen fraaie gedachte, dat wist hij ook wel, maar mocht er inderdaad ingebroken worden dan zou hem dat absoluut niet teleurstellen. Waarom niet? Omdat hij nooit teleurgesteld was in mensen. Tenslotte had hijzelf ook ingebroken, in de oorlog weliswaar, als verzetsdaad, maar als een echte inbreker had hij toen zijn behoefte gedaan op de trap, puur uit sensatiezucht: om ook eens te weten hoe dát was.

Wat hij in het verzet precies gedaan had, daarover geen woord, netzomin al hij veel losliet over zijn naoorlogse werkzaamheden voor het Bureau Nationale Veiligheid, waarvoor hij beruchte oorlogsmisdadigers had gearresteerd en verhoord. Wie dat wilde weten moest de krant er maar op naslaan, hem was het veeleer te doen om de moraal van het verhaal. In dit geval was dat constatering dat hij niemand kwaad deed, niet omdat hij daar niet toe in staat was, maar omdat hij een schijthuis was: „Ik ben verschrikkelijk bang, maar ik ben niet bang voor de dingen waar de mensen bang voor zijn. Ik ben bang voor de mensen.”

Even later had hij het alweer over het raadsel van het leven: „De mensen slaan er elkaar de hersens voor in en dan zijn ze nog niets wijzer. Allicht niet, als ze geen hersens meer hebben.”

Hoewel hij voor de oorlog een tweetal romans had gepubliceerd begon hij pas echt te schrijven toen hij al in de 60 was, een tweede debuut. Daarna bleef hij debuten, iedere tien jaar een nieuwe verhalen- of dichtbundel.

Op zijn 75ste werd hij vader van een tweeling en toen hij 10 jaar later overleed sterven na dood in het ziekenhuis lag dacht hij er serieus over weg te lopen met de verpleegster.

Hij was al ver in de 80 toen hij, wankelend en bibberend, van de trap begon te vallen. Kwam hij bovenop zijn hoofd terecht, een doodsmaak. Snelde zijn vrouw toe, stond hij alweer overeind, zwaaiend als bij het ochtendgebed. Bij een uitstapje naar Parijs liet zijn vrouw hem even ingedut achter in een cabriolet. De patron die eens ging kijken vreesde dat hij dood was en belde een ambulance. Bij haar terugkeer zag zijn vrouw de ambulance, de deur ging open en wie kwam daar, onverstoortbaar trillend en bibberend, over de loopplank naar buiten dreutelen? Dat was hij, Lazarus revisited. In de auto terug naar huis sukkelde hij opnieuw in slaap. Tikten de kinderklokken op zijn kop.

„Papa, papa, ben je dood?”

Maar dood was hij niet. Nog lange niet.

„Veer weure 100 jaor, veer allemaol.”

Geen groter troost dan Maastrichtse liedjes: „Welt ger neet nao de piering it friet, drink beer, slik hieringe.”

„Dat begrijp jij niet”, zei hij triomfantelijk tegen zijn vrouw, „jij bent een Hollandse.”

Jules Dist

* Maastricht in verhalen en gedichten. Samengesteld door Hans van Waarsenburg. Uitgeverij Meulenhoff.